

Lecții Biblice
pentru Școala de Sabat

Viața lui Iosif

ianuarie - martie 2015

LECTIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Viata lui Iosif

ianuarie - martie 2015

Cuprins

1. Iosif făuritorul de vise / 5
2. Planul lui Dumnezeu cu Iosif / 10
3. Influența lui Iacov / 15
4. Călătoria spre Egipt / 20
5. Credincioșie în toate lucrurile / 25
6. Cea mai mare încercare a lui Iosif / 31
7. Curăție într-o vreme de decădere / 36
8. Dezvoltarea unei caracter creștin / 41
9. Din temniță în palat / 46
10. Prima întâlnire / 52
11. A doua întâlnire / 57
12. Reunirea familiei / 62
13. Un simbol al lui Hristos / 67

Lețiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Leții biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 91, Nr. 1, ianuarie - martie 2015. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea - Mișcarea de Reformă. Copyright © 2014, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 - 5048, SUA.

Imagini: Goodsalt.com la copertă;
Map Resources la pg. 4, 25, 53

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Introducere

Trăim într-o vreme plină de o nelegiuire fără precedent. Biblia compară zilele noastre cu cele ale lui Noe. Oamenii mănâncă și beau, se însoară și se mărită fără a se gândi la judecata viitoare. Cu toate acestea, judecățile lui Dumnezeu cad în jurul nostru avertizându-ne cu privire la o criză ce se apropie. Înconjurat în aceeași măsură ca și noi de nelegiuire și spirit lumesc, Iosif a dus o viață curată și sfântă. El și-a petrecut cea mai mare parte a vieții lui în Egipt, cea mai măreață națiune de pe vremea aceea. În viața sa el a trecut prin situații diferite, totuși a fost credincios oriunde era chemat. Viața lui de credincioșie în mijlocul încercărilor și greutăților este un exemplu pentru noi.

„În mod special, Iosif a fost supus unor ispite care aduc mari schimbări în destinul cuiva. În casa tatălui său, un copil iubit și îngrijit cu gingășie; în casa lui Potifar un sclav, apoi confident și tovarăș; un om de afaceri, educat prin studiu, observație și relație cu oamenii; în temnița lui Faraon un prizonier de stat, condamnat pe nedrept, fără speranță de reabilitare sau perspectiva unei eliberări; chemat în timpul unei mari crize la conducerea națiunii – ce l-a făcut în stare să-și păstreze integritatea?...

Iosif era un păstoraș care avea grijă de turmele tatălui său; viața lui simplă și curată favorizase dezvoltarea atât a puterii fizice, cât și a celei mentale. În comuniune cu Dumnezeu prin natură și studiul marilor adevăruri transmise ca o moștenire sacră din tată în fiu, el a câștigat tăria minții și puterea de a trăi după principii... Credincioșia față de Dumnezeu, credința în Cel nevăzut – acestea au fost ancora lui de salvare.” – *Educația*, pg. 51-54 engl. (cap.: „Viețile unor mari bărbați”).

Iosif s-a dovedit credincios oriunde era chemat, atât în nenorocire, cât și în prosperitate. Dumnezeu a îngăduit ca asupra lui să vină mari încercări și, deși calea era aspră și lungă, Iosif a fost credincios până la sfârșit. Studiind viața lui, vom înțelege cum putem și noi să fim biruitori. Iosif a fost un simbol al lui Hristos, în special prin felul cum a îndurat încercarea.

Iosif a fost răsplătit pentru credincioșia lui. El a fost ales ca prim ministru al Egiptului. După moartea lui, i-au fost atribuite două locuri între cele douăsprezece seminții (Ezechiel 47:13). Cele douăsprezece seminții sunt menționate de Ioan atunci când vorbește despre cei 144.000. Această grupă de răscumpărați este reprezentată de cele douăsprezece seminții ale lui Israel iar unul din fiii săi este inclus în ambele. (Apocalipsa 7:4-8).

„Istoria lui Iosif... este o ilustrare a ceea ce [Dumnezeu] va face pentru cei care se supun Lui și care caută din toată inima să împlinească planul Său...

Dar un astfel de caracter nu este rezultatul întâmplării; el nu se datorează unor favoruri sau înzeștrări speciale din partea Providenței. Caracterul nobil este rezultatul autodisciplinării, al supunerii naturii inferioare celei superioare – al predării eului slujirii dragostei față de Dumnezeu și om.” – *Idem*, pg. 57 engl.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 3 ianuarie 2015

Darul Sabatului Întâi pentru o biserică din Nigeria

Nigeria este o țară întinsă care se află în partea central-vestică a Africii. Se învecinează cu Niger la nord, Benin la vest, Ciad și Camerun la est și Oceanul Atlantic la sud. Având o populație de 174 milioane de locuitori, Nigeria este cea mai populată țară din Africa și a șaptea la nivel mondial. A fost recunoscută de curând ca având cea mai mare economie de pe continentul african. Limba oficială este engleza, deși există un mare număr de limbi băștinașe care se vorbesc în țară.

Principalele religii sunt islamul (50,4%), creștinismul (48,2%). Între creștini, 24,8% sunt catolici iar 74,1% sunt protestanți.

Solia Reformei a ajuns în Nigeria cu zeci de ani în urmă, însă conflictul dintre islam și creștinism a împiedicat creșterea lucrării noastre. Prin harul lui Dumnezeu, frații și surorile noastre, mișcați de zel misionar și dragoste pentru Hristos, răspândesc solia sufletelor însetate.

În Nigeria există două misiuni – Misiunea Nigeriană Centrală și Misiunea Nigeriană de Est. Credincioșii din Misiunea Centrală au depus mari eforturi misionare și, ca urmare, lor li s-au alăturat noi interesați. Totuși, locul lor de închinare trebuie să fie mutat dintr-o casă privată într-o biserică.

Un frate din SUA a făcut o donație generoasă de aproximativ 2 hectare de pământ. Cu toate acestea, resursele sunt limitate pentru construirea unei case de închinare. De aceea, facem apel la ajutorul fraților și surorilor din întreaga lume să ofere cu generozitate din mijloacele lor ca să ne ajute la construirea acestui proiect.

„Domnul a notat fiecare fază a zelului misionar care a fost dat pe față de poporul Său pentru câmpurile străine. El dorește ca în fiecare cămin, în fiecare comunitate și în toate centrele lucrării să se dea pe față un spirit de dărnicie trimițându-se ajutor câmpurilor străine, în care lucrătorii se luptă împotriva unor mari dezavantaje pentru a da lumina celor care sunt în întuneric.” – Slujitorii evangheliei, pg. 465 engl. (cap.: „În regiunile îndepărtate”).

Ne rugăm Domnului să binecuvânteze pe toți cei care răspundeți direct sau indirect la acest apel pentru frații și surorile noastre din Nigeria.

Secretarul Regional pentru Africa

Iosif făuritorul de vise

„Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.” (Evrei 12:11).

„Credința, răbdarea, îndelunga răbdare, o minte cerească, încrederea în Tatăl tău ceresc înțelept sunt florile minunate care se maturizează în mijlocul norilor, dezamăgirilor și necazurilor.” – *Comentarii biblice*, vol. 7, pg. 934 engl.

Recomandare pentru studiu: Solii alese, vol. 2, pg. 96-100 engl.

Duminică

28 decembrie

1. PRIMUL VIS AL LUI IOSIF

a. Cine a fost Iosif? Despre ce a visat el? **Genesa 30:22-24; 37:1-7.**

„[Între fiii lui Iacov,] era unul... care avea un caracter foarte diferit – fiul cel mai mare al Rahelei, Iosif, a cărui rară frumusețe personală părea să reflecte o frumusețe interioară a minții și inimii. Curat, activ și vesel, băiatul dădea pe față și seriozitate și hotărâre morală. El asculta de instrucțiunile tatălui său și îi plăcea să asculte de Dumnezeu.” – *Conflict and Courage*, pg. 72.

„Îngerul lui Dumnezeu îl învăța pe Iosif prin vise pe care le-a povestit, plin de inocență, fraților lui.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 138.

b. Ce au înțeles frații lui Iosif că însemna visul lui Iosif în dreptul lor? **Genesa 37:8.**

„Iosif a visat că, în timp ce legau cu toții snopii de grâu, snopul lui s-a ridicat stând drept în picioare, iar snopii tuturor celorlalți s-au așezat de jur împrejurul snopului lui și i s-au închinat. De îndată ce visul lui a fost relatat, ei au înțeles cu toții semnificația lui. Frații lui au exclamat cu indignare: „Doar n-ai să cârmuiești tu peste noi?”” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1879.

2. CEL DE-AL DOILEA VIS AL LUI IOSIF

a. **În ce fel a fost cel de-al doilea vis diferit de cel dintâi? Genesa 37:9.**

„Curând, Domnul i-a dat lui Iosif un alt vis cu aceeași însemnătate, însă mult mai expresiv. El a relatat și acest vis tatălui și fraților săi.” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1879.

b. **Cum a reacționat tatăl lui Iosif față de visul lui? Genesa 37:10.**

„Imediat după aceea, [Iosif] a avut un alt vis, de o semnificație asemănătoare, pe care l-a relatat: ‚Am mai visat un vis! Soarele, luna și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea.‘ Acest vis a fost interpretat la fel de repede ca cel dinainte. Tatăl, care era prezent, a răspuns muștrându-l: ‚Ce înseamnă visul acesta pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni eu, mama ta și frații tăi să ne aruncăm cu fața la pământ înaintea ta?‘ (Genesa 37:9, 10).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 210 engl. (cap. 19).

c. **În ce fel s-a deosebit reacția lui Iacov față de vis de cea a fraților lui Iosif? Genesa 37:11.**

„Se părea că Iacov privea visele fiului său cu indiferență. Însă el însuși fusese adesea instruit de Domnul prin vise, și el credea că Domnul îl învață pe Iosif în același fel. El l-a muștrat pe Iosif pentru ca adevăratele lui simțăminte să nu fie văzute de frații lui invidioși.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 139.

„În ciuda severității aparente a cuvintelor sale, Iacov credea că Domnul îi descoperea viitorul lui Iosif.

În timp ce băiatul stătea în fața fraților lui, cu înfățișarea lui frumoasă luminată de Duhul Inspirației, ei nu puteau să-și rețină admirația; dar ei nu au ales să renunțe la căile lor rele și au urât curăția care le muștra păcatele.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 210 engl. (cap. 19).

„Domnul lucrează în felul Său și conform planurilor Sale. Oamenii să se roage să fie dezbrăcați de eu ca să poată fi în armonie cu cerul.” – *The Review and Herald*, 5 mai 1896.

3. TIMPUL DĂ PE FAȚĂ TOATE LUCRURILE

- a. **Mulți ani mai târziu, cum avea să recunoască Iosif împlinirea primului vis despre snopii de grâu? Genesa 42:6-9.**

„[În timpul foametei, fiii lui Iacov] au fost îndrumați către reprezentantul regelui și, împreună cu alte persoane care doreau să cumpere grâu, au venit și s-au prezentat înaintea cârmuitorului țării. Ei s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui. 'Iosif a cunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au cunoscut.' (Genesa 42:6, 8). Numele lui ebraic fusese schimbat cu unul dat lui de către rege, iar primul ministru al Egiptului nu se aseamăna decât puțin cu tânărul pe care îl vânduseră ismailiților. Când Iosif i-a văzut pe frații lui plecându-se și închinându-se înaintea lui, și-a adus aminte de visele sale și scenele din trecut i-au apărut vii în minte.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 224 engl. (cap. 21).

- b. **Câți ani au trecut înainte ca primul vis să se îplinească?**

Genesa 37:2; 41:46, 53, 54; 42:6; 45:6.

- c. **De ce a îngăduit Dumnezeu să treacă atât de mult timp înainte ca viziunea să se îplinească? 2 Petru 3:8, 9; compară Genesa 37:4, 11 cu Genesa 45:15.**

„Mulți dintre cei care nu au fost trecuți prin încercări par creștini excelenți, viețile lor par fără greșală; însă Dumnezeu vede că ei au trăsături de caracter care trebuie să le fie arătate, înainte ca ei să poată vedea și corecta... În providența lui Dumnezeu, noi suntem așezați în situații care solicită exercitarea unor calități ale minții care să dezvolte caracterul în diferite împrejurări... Creștinii cu numele pot duce vieți ireproșabile în ceea ce privește exteriorul; dar, atunci când o schimbare de împrejurare îi aruncă în situații cu totul diferite, se dau pe față trăsături puternice de caracter care ar fi rămas ascunse dacă împrejurările exterioare ar fi rămas aceleași.” – *Testimonies*, vol. 4, pg. 55, 56 engl. (Cap.: „Binefacere adevărată”).

„Dumnezeu a dorit ca [Iosif] să obțină o experiență prin ispite, împotriviri și greutăți ca să-l pregătească să dețină o poziție înălțată.” – *Comentarii biblice*, vol. 1, pg. 1097 engl.

4. MOMENTE DE ÎNCERCARE

- a. **Vorbiți despre unele din motivele pentru care Dumnezeu îngăduie ca unele experiențe să dureze mai mult decât ne-ar plăcea.** Psalmii 26:2; Evrei 12:11; Iacov 5:7-11; Apocalipsa 14:12 (p.p).

„Nimeni dintre cei care primesc Cuvântul lui Dumnezeu nu este scutit de greutăți și încercări; dar atunci când vine nenorocirea, adevăratul creștin nu este cuprins de neliniște, neîncredere și nici nu cade în deznădejde. Deși nu putem vedea cum se va rezolva problema sau nu putem discerne scopul providenței lui Dumnezeu, nu trebuie să ne lepădăm de încrederea noastră. Amintindu-ne de îndurările pline de gingășie ale Domnului, ar trebui să aruncăm grijile noastre asupra Sa și să așteptăm cu răbdare izbăvirea Sa. Prin luptă este întărită viața spirituală. Încercările îndurate cu bine dezvoltă statornicia de caracter și prețioasele daruri spirituale. Adevărat, rodul desăvârșit al credinței, blândeții și dragostei se maturizează cel mai bine în mijlocul norilor și întunericului furtunii.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 60, 61 engl. (cap. 2, subcap.: „În pământ bun”).

- b. **Care este cea mai mare provocare pentru credința noastră în timpul unei încercări mai lungi?** Evrei 10:35-39; Psalmii 27:14.

„Pentru că împrejurările se schimbă și apar dezamăgiri, pentru că nu primești atât de mult ajutor pe cât ai sperat pentru zidirea lucrării, nu trebuie să te descurajezi din această cauză. Lasă toate grijile la picioarele Mântuitorului. ‚Cereți și veți căpăta.‘ (Ioan 16:24). Faceți tot ce vă stă în putință, apoi așteptați cu răbdare, speranță și bucurie, pentru că făgăduința lui Dumnezeu nu poate da greș. Viața lui Hristos plină de eforturi neobosite a fost înregistrată pentru încurajarea noastră. El nu a dat greș, nici nu s-a descurajat. În timpul încercării, aveți răbdare. Răbdarea este un giuvaier prețios. Ea dă sănătate inimii și minții. Așteptați-L pe Domnul până când El vede că sunteți pregătiți să primiți și să apreciați binecuvântările pe care le cereți. Exercițiți credința, chiar dacă încercările sunt aspre. ‚Credința este esența lucrurilor nădăjduite, dovada lucrurilor nevăzute.‘ (Evrei 11:1 engl.). Din credință se naște nădejdea.

Este nevoie de stăpânire de sine pentru a accepta dezamăgirea cu umilință; însă Isus vă înțelege nevoile. Fiecare rugăciune înălțată lui cu sinceritate și credință va fi primi răspuns. După ce ați făcut tot ce ați putut mai bine, refuzați să vă lăsați pradă descurajării și disperării. Când sunteți înconjurați de greutăți aparent de netrecut, atunci este timpul cel mai potrivit să vă încredeți în Domnul.” – *The Review and Herald*, 30 mai 1912.

- a. Cum a ajuns Iosif, în cele din urmă, să creadă că aceste vise erau descoperiri divine, în ciuda respingerilor anterioare ale fraților lui? Genesa 40:8; 41:15, 16.

„Iosif nu și-a atribuit sieși slava. El i-a atras atenția lui faraon la Dumnezeu, spunând: ‚Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui faraon!‘ (Genesa 41:16).

„Prin înțelepciunea dată lui de Dumnezeu, Iosif a putut să vadă care era adevărata semnificație a visului. El a văzut felul minunat al lui Dumnezeu de a lucra și el i-a prezentat în mod clar lui faraon întreaga chestiune.” – *The Youth Instructor*, 11 martie 1897.

„Răspunsul lui Iosif dat regelui arată umilința și credința lui în Dumnezeu. El neagă cu modestie onoarea de a avea prin sine acea înțelepciune superioară. ‚Nu este în mine.‘ (Genesa 41:16 p.p. engl.). Numai Dumnezeu poate explica aceste taine.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 220 engl. (cap. 20).

- b. Cu ce scop dă Dumnezeu anumite vise și viziuni în zilele de pe urmă? Ioel 2:28-31; Faptele Apostolilor 10:9-28.

„Dragă cititorule, îți recomand Cuvântul lui Dumnezeu ca regulă a credinței și practicii tale. Prin acel Cuvânt vom fi judecați. În acel Cuvânt, Dumnezeu a promis să dea viziuni în ‚zilele din urmă‘; nu pentru o nouă regulă a credinței, ci pentru mângâierea poporului Său și pentru a-i îndrepta pe cei care rătăcesc de la adevărul Bibliei. În același fel S-a purtat Dumnezeu cu Petru când urma să-l trimită să predice neamurilor.” – *Experiențe și viziuni*, pg. 78 engl. (cap.: „Visele lui Ellen White”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce ar trebui să fim atenți ca să nu luăm în răs pe cineva care a avut un vis?
2. Explicați de ce nu-i place firii omenești să se plece înaintea altei persoane care are autoritate.
3. Care este scopul încercărilor în viața creștină?
4. Ce caracteristici ale credinței noastre vor fi produse de greutățile prin care trecem?
5. Să ne așteptăm în viitor la mai multe vise și viziuni?

Planul lui Dumnezeu cu Iosif

„Duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” (Filipeni 2:12, 13).

„Calea lui Dumnezeu și nu calea omului trebuie să fie îndrumătorul acțiunilor. El are un plan bine și înțelept conceput. El ne-a descoperit acest plan în Cuvântul Său și așteaptă de la noi să-l luăm ca îndrumător al nostru în toate lucrurile, mari sau mici. Omul să nu facă planuri după judecata lui mărginită. El trebuie să caute și să găsească planul lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 18, pg. 270, 271.

Recomandare pentru studiu: *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1897.

Duminică

4 ianuarie

1. PRIMA CĂLĂTORIE A LUI IOSIF SINGUR

a. De ce era important ca Iosif să meargă singur să-și găsească frații? Genesa 37:12-14.

„[Iacov]... l-a trimis pe Iosif ca să-i găsească [pe frații lui] și să-i aducă vești despre starea lor. Dacă Iacov ar fi cunoscut adevăratele simțăminte ale fiilor lui față de Iosif, nu l-ar fi lăsat singur cu ei; însă ei au ascuns aceasta cu grijă. Cu o inimă plină de bucurie, Iosif s-a despărțit de tatăl lui, fără ca bărbatul în vârstă și nici tânărul să viseze ce avea să se întâmple înaintea ei să se întâlnească iarăși.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 210 engl. (cap. 19).

b. De ce a fost important ca Iosif să se întâlnească cu bărbatul care i-a spus despre locul în care se aflau frații lui? Genesa 37:15-17, 28.

„Atunci când Iosif a ajuns în locul în care tatăl lui credea că se aflau frații lui, el nu i-a găsit. În timp ce mergea de pe un câmp pe altul în căutarea lor, un străin l-a întâlnit și i-a spus că ei plecaseră la Dotan. El mersese deja mai bine de 70 km și încă alți 25 se aflau înaintea lui. Aceasta era o călătorie lungă pentru tânăr; dar el a făcut-o cu dragă inimă.” – *The Signs of the Times*, pg. 18 decembrie 1879.

2. COMLOTUL FRAȚILOR

- a. Care a fost primul lucru care le-a venit în minte fraților când l-au văzut pe Iosif apropiindu-se? De ce? Genesa 37:18-20.

„În cele din urmă, [Iosif], i-a văzut pe frații lui în depărtare și s-a grăbit să-i salute. Și ei l-au văzut venind, haina lui viu colorată făcând ca el să fie ușor de recunoscut; dar când l-au zărit, sentimentele lor de invidie, gelozie și ură au fost trezite. Ei nu au luat în considerare călătoria lungă pe care o făcuse el pe jos ca să-i întâlnească; nu s-au gândit la oboseala și foamea lui și la faptul că el, ca frate al lor, avea dreptul la ospitalitate, atenție gingașă și dragoste frățească. Vederea acelei haine, care l-a scos în evidență în depărtare, i-a umplut cu o nebulie satanică.” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1879.

- b. Cum a încercat diavolul să zădărnicească planul lui Dumnezeu de a-l folosi pe Iosif pentru a salva pe poporul Său? Genesa 15:12-14; 37:20; Efeseni 6:11, 12. Pe termen lung, pe cine ar fi omorât, în realitate, frații dacă ar fi avut succes în planurile lor împotriva lui Iosif? Genesa 42:1, 2.

- c. În eforturile lui de a strica planul lui Dumnezeu cu Iosif și familia lui, ce ultim plan a încercat diavolul să zădărnicească? Genesa 3:15; 22:16-18; Galateni 3:16.

„Uciderea lui Abel a fost un exemplu al vrăjmășiei despre care Dumnezeu a spus că avea să existe între șarpe și sămânța femeii – între Satan și suptii lui și între Hristos și urmașii Săi.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 77 engl. (cap. 5).

„Conducându-l pe Israel să comită o insultă îndrăznească și blasfemie la adresa lui Iehova [la Sinai când Moise i-a găsit plecați în adorare înaintea chipului de aur], Satan a plănuisit să provoace ruina lor. Întrucât ei s-au dovedit atât de decăzuți, atât de indiferenți față de privilegiile și binecuvântările oferite lor de Dumnezeu, și față de propriile lor angajamente solemne și repetate de loialitate, Domnul, credea el, avea să Se depărteze de la ei și să fie sortiți pieirii. În felul acesta și-ar fi asigurat exterminarea seminției lui Avraam, cea seminție a făgăduinței care avea să păstreze cunoștința viului Dumnezeu și prin care El avea să vină – adevărata Sămânță care urma să-l biruiască pe Satan. Marele răsculător, plănuise să-l nimicească pe Israel și în felul acesta să zădărnicească planurile lui Dumnezeu.” – *Idem.*, pg. 335 engl. (cap. 29).

3. BĂTĂLIA PENTRU SUFLET

- a. **Pe cine a mișcat Duhul lui Dumnezeu ca să-l salveze pe Iosif de la moarte? De ce l-a ales Dumnezeu tocmai pe acest frate? Genesa 37:19-22; 29:31, 32.**

„[Frații lui Iosif] și-ar fi adus planul la îndeplinire dacă nu ar fi fost Ruben. El nu a dorit să participe la uciderea fratelui lui și a propus ca Iosif să fie aruncat viu într-o groapă și lăsat acolo să piară.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 211 engl. (cap. 19).

„[Ruben] a pledat pentru Iosif, arătând prin argumente clare ce vină avea să zacă asupra lor și că blestemul lui Dumnezeu avea să vină asupra lor pentru o astfel de crimă.” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1879.

- b. **Care a fost planul lui Dumnezeu cu Iosif în acest moment? Psalmii 105:16, 17. Care a fost planul lui Ruben? Genesa 37:22 (u.p.).**

„[Ruben] a propus ca el să fie aruncat într-o groapă și lăsat acolo să piară pentru ca să-l scoată de acolo pe ascuns și să-l ducă înapoi la tatăl lui.” – *Idem*.

- c. **Atunci, cu ce alt frate a trebuit să lucreze Dumnezeu ca să împlinească planul Său? De ce a trebuit ca Dumnezeu să ia măsuri ca Ruben să nu fie în preajmă în acel moment? Genesa 37:25-30.**

„Convingându-i pe toți să fie de acord cu planul lui, Ruben a plecat de acolo, temându-se că nu ar putea să-și stăpânească sentimentele și ca nu cumva intențiile lui adevărate să fie date pe față...”

Iuda a propus acum să-l vândă pe fratele lor acestor negustori păgâni [ismailiți] în loc de a-l lăsa să moară. În timp ce el avea să fie înlăturat din calea lor, ar fi rămas nepătați de sângele lui; ,căci', i-a îndemnat el, ,este fratele nostru, carne din carnea noastră.' (Genesa 37:27). Cu această propunere au fost cu toții de acord, iar Iosif a fost scos repede din groapă...

Ruben s-a întors la groapă, dar Iosif nu mai era acolo. Alarmat și făcându-și reproșuri, și-a rupt hainele și i-a căutat pe frații lui, exclamând: ,Băiatul nu mai este! Ce mă voi face eu?' (Versetul 30). Aflând de soarta lui Iosif și că va fi imposibil să-l recupereze, Ruben a fost convins să se unească cu ceilalți în încercarea de a ascunde vinovăția.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 211, 212 engl. (cap. 19)

4. OCROTITORUL NOSTRU

- a. **Deși Iosif se afla în afara protecției părintelui lui pământesc, cine era totuși cu el? Genesa 39:2; Psalmii 103:13.**

„Frații lui Iosif se măguleau că se asiguraseră să împiedice împlinirea viselor ciudate ale lui Iosif. Dar Domnul controla evenimentele și a făcut ca purtarea crudă a fraților lui Iosif să ducă la împlinirea viselor pe care ei se străduiseră să le zădărnicească. Iosif a fost profund tulburat de faptul că a fost despărțit de tatăl lui, iar gândul la suferința tatălui îi provoca cea mai amară durere. Dar Dumnezeu nu l-a lăsat pe Iosif să meargă singur în Egipt. Îngerii au pregătit calea pentru primirea lui.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1*, pg. 130, 131.

- b. **Ce anume trebuie să nu uităm cu privire la controlul și jurisdicția lui Dumnezeu asupra întregii vieți omenești? Iov 2:3-6; Psalmii 56:11.**

„Studiați istoria lui Iosif și a lui Daniel. Domnul nu a împiedicat comploturile oamenilor care căutau să le facă rău; însă El a făcut ca aceste planuri rele să lucreze spre binele slujitorilor Săi care, în mijlocul încercării și al luptei, și-au păstrat credința și loialitatea.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 477 engl. (cap.: „Relația cu alții”).

- c. **Ce asigurare poate avea cel care crede în Hristos, în felul de purtare a lui Dumnezeu față de el? Ioan 10:27-29; 1 Petru 5:6, 7.**

„Isus spune omului: Ești al meu. Te-am cumpărat. Acum nu ești decât o piatră aspră; dar, dacă te vei așeza în mâinile Mele, te voi șlefui, iar strălucirea pe care o vei reflecta va aduce onoare numelui Meu. Nimeni nu te va smulge din mâna Mea. Voi face din tine comoara Mea deosebită. În ziua încoronării Mele, vei fi o nestemată în coroana bucuriei Mele.” – *In Heavenly Places*, pg. 267.

„Siguranța prezentă și veșnică a oamenilor este garantul lor, Isus Hristos cel neprihănit. Niciun om nu va putea să smulgă sufletul credincios din mâinile Sale... Păstrând dragostea lui Dumnezeu în inimă, dragostea lumii este ținută afară iar noi ne zidim în cea mai sfântă credință.” – *The Youth's Instructor*, 17 februarie 1898.

5. COOPERÂND CU DUMNEZEU

- a. Care este făgăduința pentru cei care își pun nădejdea în Dumnezeu așa cum a făcut Iosif? Psalmii 37:4, 5; Proverbele 3:5, 6.

„Puneți orice plan înaintea lui Dumnezeu cu post [și] cu o umilire a sufletului înaintea Domnului Isus și încredințați-vă căile în mâna Domnului. Făgăduința sigură este: ‚El îți va netezi cărările.‘ (Proverbele 3:6). El are resurse nemărginite. Sfântul lui Israel, care cheamă oștirile cerului pe nume și ține stelele cerului în locul lor, se îngrijește de fiecare din voi în mod individual...

Aș dori ca toți să poată să-și dea seama ce posibilități și probabilități există pentru toți cei pentru care Hristos este totul și care se încred în El. Viața ascunsă cu Hristos în Dumnezeu are întotdeauna un loc de refugiu; el poate spune: ‚Pot totul în Hristos care mă întărește.‘ (Filipeni 4:13).” – *Country Living*, pg. 28.

- b. În călătoria creștină, ce ar trebui să ducem până la capăt și cum? Filipeni 2:12, 13.

„Niciun om nu poate să ducă până la capăt mântuirea lui, iar Dumnezeu nu poate face această lucrare pentru el fără cooperarea lui. Dar, atunci când omul lucrează în mod serios, Dumnezeu lucrează cu el, dându-i putere să devină fiu al lui Dumnezeu.” – *Testimonies*, vol. 6, pg. 372 engl. (cap.: „Re-deșteptarea în reforma sanitară”).

„Dumnezeu și ființa omenească trebuie să coopereze. Toți trebuie să ducă până la capăt ceea ce Dumnezeu a început.” – *To Be Like Jesus*, pg. 120.

„Să ne ducem mântuirea până la capăt cu frică și cutremur înseamnă totul pentru noi. Dumnezeu lucrează în noi, să voim și să înfăptuim după buna Sa plăcere. Dacă Îi permitem să lucreze, El va lucra. Răsplata noastră din ceruri depinde de umblarea zilnică și purtarea noastră de aici de jos. Putem fi creștini aici. Și pentru a fi creștin, nu trebuie să trăim în depresie, plângându-ne că nu putem merge pe calea noastră. Dacă suntem creștini cu adevărat, Hristos, nădejdea slavei, ia naștere în interior.” – *The Upward Look*, pg. 204.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Explicați cum pot deciziile aparent mici să ne schimbe viața.
2. În ce fel de luptă sunt implicați creștinii?
3. Cum poate Duhul lui Dumnezeu să ne influențeze pentru a permite să se facă voința lui Dumnezeu?
4. De ce nu ar trebui să ne temem de ceea ce ne poate face omul?
5. Dumnezeu sau omenescul trebuie să lucreze pentru mântuirea noastră?

Influența lui Iacov

„Și voi, părinților, nu întărați la mânia pe copiii voștri, ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.” (Efeseni 6:4).

„În formarea caracterului..., nicio altă influență nu este mai importantă decât influența căminului.” – *Educația*, pg. 283 engl. (cap.: „Conlucrarea”)

Recomandare pentru studiu: Îndrumarea copilului, pg. 17-25 engl. (Secțiunea 1: subcap.: „Importanța școlii în cămin”; „Primii învățători”).

Duminică

11 ianuarie

1. GREȘEALA LUI IACOV CA PĂRINTE

a. Unde a greșit Iacov în educația dată copiilor lui? Genesa 37:2, 3.

„Părinții nu ar trebui să dea pe față nicio părtinire, ci ar trebui să-i trateze pe toți copiii lor cu gingășie, amintindu-și că sunt cumpărați cu sângele lui Hristos. Copiii îi imită pe părinții lor; de aceea ar trebui să se acorde o mare atenție pentru a le fi modele corecte.” – *Testimonies, vol. 5*, pg. 319 engl. (cap.: „Răspunderea părinților”).

b. Cum i-a afectat această greșeală pe ceilalți frați? Genesa 37:4.

„Pentru că mama [lui Iosif] murise, afecțiunile lui s-au prins mai tare de tatăl lui, iar inima lui Iacov s-a legat de acest copil născut la bătrânețe. El îl iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi’ (Genesa 37:3).

Dar tocmai această dragoste avea să devină cauza necazului și a durerii. În mod neînțelept, Iacov s-a purtat preferențial față de Iosif, iar acest lucru a trezit gelozia celorlalți fii.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 209 engl. (cap. 19).

„Tații și mamele ar trebui să studieze caracterele copiilor lor cu atenție și rugăciune. Ei ar trebui să caute să reprime și să înăbușe acele trăsături care sunt prea proeminente și să le încurajeze pe cele care sunt mai slab dezvoltate pentru a asigura o dezvoltare armonioasă... Minteaa neechilibrată, temperamentul pripit, irascibilitatea, invidia sau gelozia sunt o dovadă a neglijenței părinților. Aceste trăsături rele de caracter aduc cu sine o mare nefericire posesorilor lor.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, pg. 66, 67 engl. (cap.: „Căminul și școala”).

2. DE LA CAUZĂ LA EFECT

a. În ce fel au cultivat soțiile lui Iacov un spirit greșit în copiii lor? Genesa 29:30-32; 30:1-8, 20.

„Păcatul lui Iacov... și-a dat pe față rodul amar în caracterul și viața fiilor lui. Când acești fii au ajuns la maturitate, au dezvoltat defecte serioase. Rezultatele poligamiei se vedeau în cămin. Acest rău grozav tinde să usuce chiar izvoarele dragostei, iar influența lui slăbește cele mai sfinte legături. Gelozia celor câteva mame au amărât relația de familie, iar copiii au crescut arțăgoși, nerăbdători, fără control iar viața tatălui a fost umbră de neliniște și durere.” – *Conflict and Courage*, pg. 72.

„Rahela a fost întotdeauna cea mai iubită; însă preferința [lui Iacov] față de ea a dus la invidie și gelozie iar viața lui a fost amărâtă de rivalitatea dintre surorile soții.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 189, 190 engl. (cap. 17).

b. Cum poate un spirit greșit dat pe față de către părinți să afecteze dezvoltarea caracterului copiilor? Efeseni 6:4; Ezechiel 16:44; Romani 2:21. Cum putem să dăm un exemplu corect? 1 Corinteni 9:27; 1 Petru 2:21-23.

„Când tații și mamele vor înțelege cum sunt copiați de copiii lor, vor veghea cu atenție asupra fiecărui cuvânt și gest.” – *Comentarii biblice*, vol. 6, pg. 1118.

„Cât de serios și cu câtă perseverență lucrează pictorul ca să transpună pe pânză o asemănare perfectă a modelului său; și cu câtă sânguință ciopește și dăltuiește sculptorul piatra pentru a crea o copie a modelului pe care îl urmărește. În același fel ar trebui să lucreze și părinții să-i modeleze, să-i șlefuiască și să-i rafineze pe copiii lor după modelul dat lor în Hristos Isus. După cum pictorul răbdător studiază, lucrează și face planuri pentru a desăvârși rezultatele trudei lui, tot la fel ar trebui ca părintele să considere că timpul este bine investit dacă este ocupat cu educarea copiilor pentru a avea vieți folositoare și pentru a-i pregăti pentru Împărăția nepieritoare.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 476, 477 engl. (cap.: „Răspunderea pentru interesele veșnice”).

„Când mă simțeam iritată și eram ispitită să spun cuvinte de care aș fi ajuns să-mi fie rușine, rămâneam tăcută și ieșeam din încăpere și-L rugam pe Dumnezeu să-mi dea răbdare să-i învăț pe acești copii. Apoi, puteam să mă întorc și să vorbesc cu ei și să le spun că nu aveau voie să mai facă acea greșală încă odată. Noi putem să acționăm astfel în această chestiune încât să nu-i provocăm pe copii la mânie. Ar trebui să vorbim cu amabilitate și răbdare, amintindu-ne mereu cât de îndărătnici suntem noi și cum dorim să Se poarte Tatăl nostru ceresc cu noi.” – *Idem.*, pg. 254, 255 engl. (cap.: „Disciplina pentru corectare”).

3. ÎNȘELĂCIUNEA FRAȚILOR

- a. Când este ispita de a spune o minciună cea mai puternică? **Geneza 37:27-32; 3:11-13; 4:9, 10.**

„Cât de adevărat este că un păcat duce la altul; și cât de puternic este acest adevăr ilustrat în cazul lui Cain! El părea surprins de întrebarea: ‚Unde este fratele tău Abel?’ (Geneza 4:9). El s-a adâncit atât de departe în păcat, se supuse atât de mult influenței lui Satan încât a pierdut simțământul prezenței lui Dumnezeu, al măreției și cunoștinței Sale. Așa că el L-a mințit pe Domnul ca să-și acopere vinovăția.” – *The Signs of the Times*, 16 decembrie 1886.

„În timp ce Satan se poate folosi de înșelăciune și sofisme pentru a-și atinge scopurile, Dumnezeu nu poate minți; în timp ce Lucifer, asemenea șarpelui, poate alege o cale sinuoasă și pe ocolite, întortocheată și alunecoasă, pentru a se ascunde, Dumnezeu nu Se mișcă decât într-o linie directă și dreaptă.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, pg. 319.

- b. Cum a adus asupra fraților necaz și durere de cap șmecheria lor înșelătoare? **Geneza 37:34, 35; 42:36-38.**

„‚Vezi’, au spus [frații lui Iosif], ‚dacă este haina fiului tău sau nu.’ (Geneza 37:32). Ei așteptaseră această scenă cu groază, dar nu au fost pregătiți pentru chinul sfâșietor, pentru jalea de nedescris, pe care erau obligați să o vadă acum. ‚Este haina fiului meu’, a spus Iacov; ‚o fiară sălbatică l-a mâncat. Da, Iosif a fost făcut bucăți’ (versetul 33). Zadarnic încercau fiii și fiicele sale să-l mângâie... Timpul părea să nu aducă nicio alinare a durerii sale. ‚Plângând mă voi coborî la fiul meu în locuința morților’ (Versetul 35), era plânsul său disperat. Tinerii, îngroziți de ceea ce făcuseră, însă temându-se de reproșurile tatălui lor, au ascuns totuși în inimă vinovăția lor, care chiar și lor li se părea foarte mare.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 212 engl. (cap. 19).

- c. **Explicați de ce faptele înșelătoare, în urma cărora Iacov suferea din cauza înșelăciunii din partea copiilor lui, pot fi asociate cu căile lui amăgitoare din trecut. Geneza 27:8-38; Galateni 6:7.**

„Fiecare sămânță semănată produce o recoltă după soiul ei. La fel se întâmplă și în viața omului.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 84 engl. (cap. 5).

4. ROADELE PĂCATULUI

- a. Care au fost patimile păcătoase pe care le-au cultivat fiii lui Iacov față de Iosif? **Genesa 37:3-5, 11, 23, 24.**

„Favoritismul arătat de Iacov lui Iosif nu putea fi ascuns, iar haina frumos colorată pe care i-o dăduse dovedea clar fiilor săi parțialitatea lui. Aceasta, credeau ei, le dăduse suficiente motive să nutrească gelozie, ură și răzbunare în inimile lor.” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1879.

„Legea lui Dumnezeu condamnă gelozia, invidia, ura, răutatea, răzbunarea, pofta trupească și ambiția care clocotesc prin suflet, dar care nu au fost exprimate prin acțiuni exterioare din cauză că a lipsit ocazia și nu voința.” – *Minte, caracter și personalitate*, vol. 2, pg. 526 engl. (cap. 57).

- b. **Atunci când nutriți aceste patimi păcătoase, unde pot duce ele? Și cine ne conduce acolo? Proverbele 27:4; Iacov 1:13-15.**

„Invidia și gelozia sunt ca două surori care se întrepătrund în lucrarea lor. Invidia îl va face pe om să dorească ceva ce aparține altcuiva, și-l va determina să folosească orice mijloc care-i este cu putință pentru a doborî și leza caracterul și reputația celui al cărui loc dorește să-l ocupe.” – *The Signs of the Times*, 2 noiembrie 1888.

„Dragostea lui Isus în suflet nu duce niciodată la răutate sau invidie.” – *Înalta noastră chemare*, pg. 234 engl.

- c. **Când sunt nutrite aceste patimi păcătoase în inimă, ce pot face oamenii? Genesa 37:18-20; Proverbele 6:34, 35; 1 Ioan 3:11-15.**

„[Copiii lui Iacov] au observat dragostea puternică pe care o avea tatăl lor față de Iosif și îl invidiau. Invidia lor a devenit ură și, în cele din urmă, a dus la crimă.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pg. 127.

„Invidia este rezultatul mândriei și, dacă este nutrită în inimă, va duce la ură și, în cele din urmă, la răzbunare și crimă.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 651 engl. (cap. 64)

„Crima există mai întâi în minte. Cel care face loc urii în inimă își așază picioarele pe calea ucigașului iar jertfele lui sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.” – *Hristos lumina lumii*, pg. 310 engl. (cap. 31).

5. CĂMINUL CREȘTIN

- a. Numiți câteva instrucțiuni importante cu privire la vorbirea care ar trebui folosită în căminul creștin. Efeseni 4:21-27, 31, 32; Apocalipsa 14:5.

„În jurul fiecărei familii, se află un cerc sfânt care ar trebui păzit cu grijă. Nimeni altcineva nu are niciun drept în acel cerc sfânt. Soțul și soția ar trebui să fie totul unul pentru celălalt. Soția nu ar trebui să aibă secrete față de soțul ei pe care să le știe alții, iar soțul nu ar trebui să aibă secrete față de soția lui pe care să le spună altora.” – *Căminul advent*, pg. 177 engl. (cap.

„Dacă, la începutul copilăriei, copiii nu sunt educați cu perseverență și răbdare în direcția cea bună, ei își vor forma obiceiuri greșite. Aceste obiceiuri se vor dezvolta în viitor în viața lor și-i vor corupe pe alții. Aceia a căror minte a primit o educație inferioară, care au fost depreciați prin influențele greșite din cămin și practicile înșelătoare, duc cu ei prin viață obiceiuri rele. Dacă devin credincioși, aceste obiceiuri se vor vedea în viața lor religioasă.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 200, 201 engl. (cap.: „Puterea obiceiului”).

- b. De ce este important să învățăm din păcatul înșelăciunii dat pe față în viața lui Iacov și a copiilor lui? Ioan 8:44; 1 Petru 2:1-3; Apocalipsa 21:27.

„Adevărul este din Dumnezeu; înșelăciunea, sub toate nenumăratele ei forme, este de la Satan și oricine se depărtează în vreun fel oarecare de linia dreaptă a adevărului se predă singur în puterea celui rău. Cei care au învățat de la Hristos nu iau deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului.” (Efeseni 5:11).” – *Profeți și regi*, pg. 252 engl. (cap. 20).

„Domnul urăște înșelăciunea de orice fel, caracterul ascuns și viclenia. Aceasta este lucrarea lui Satan, lucrarea lui Dumnezeu este pe față și sinceră.” – *Mărturii către predicatori*, pg. 274 engl. (cap.: „Tratarea corectă a celor care greșesc”).

Vineri

16 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este de o importanță vitală să-i iubim pe copii în mod egal?
2. De ce ar trebui să fie părinții conștienți atunci când își cresc copiii?
3. Există vreo siguranță în spunerea de minciuni, chiar și minciuni mici?
4. Cum putem comite ucideri în inima noastră?
5. Cum pot minciunile și înșelătoria să distrugă un cămin creștin?

Călătoria spre Egipt

„Le-a trimis înainte pe un om; Iosif a fost vândut ca rob.” (Psal-mii 105:17).

„Ceea ce a fost Avraam pe pământul pribegiei sale, ce a fost Iosif în Egipt și Daniel în curțile Babilonului, trebuia să fie poporul evreu între neamuri. Ei trebuia să-L descopere pe Dumnezeu oamenilor.” – *Hristos lumina lumii*, pg. 27 engl. (cap. 2).

Recomandare pentru studiu: *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pg. 126-131.

Duminică

18 ianuarie

1. PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU LA LUCRU

- a. Enumerați cel puțin șapte fapte ale providenței pe care a trebuit să le aranjeze Dumnezeu înainte ca Iosif să poată fi trimis în Egipt. Psalmii 105:17; Genesa 37:13-28.

„Calea pe care o alege Dumnezeu poate părea întunecată, totuși este cea mai sigură cale către lumină. În mijlocul dezastrului și al înfrângerii aparente, providența lui Dumnezeu lucrează pentru a-Și împlini planul.” – *The Signs of the Times*, 26 iulie 1883.

- b. Dintre toți fiii lui Iacov, de ce l-a ales Dumnezeu pe Iosif să fie trimis în Egipt pentru o lucrare măreață? Genesa 37:2; 39:6; Faptele Apostolilor 7:9.

„Iosif ascultata de învățăturile tatălui său și se temea de Domnul. El era mai ascultător de învățăturile drepte ale tatălui său decât oricare dintre frații lui. El prețuia învățăturile lui și, cu o inimă integră, îi plăcea să asculte de Dumnezeu. El se întrista din cauza purtării greșite a unora dintre frații lui și, cu blândețe, îi ruga stăruitor să urmeze un drum drept și să-și părăsească faptele rele. Aceasta doar îi înfuria și mai mult împotriva lui. Atât de mult ura păcatul, încât nu putea să-i vadă pe frații lui păcătuiind împotriva lui Dumnezeu. El a prezentat chestiunea înaintea tatălui lui, sperând că autoritatea lui va putea să-i îndrepte.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pg. 126.

2. CĂLĂTORIND ÎN SINGURĂTATE

- a. În călătoria către Egipt ca sclav, ce ar fi putut crede Iosif despre călăuzirea lui Dumnezeu în viața lui? **Genesa 37:28; Psalmii 88:3-5; 73:13, 14.**

„În timp ce caravana călătorea către sud spre granița Canaanului, băiatul a putut să vadă în depărtare dealurile între care se aflau corturile tatălui său. El a plâns cu amar gândindu-se la acel tată iubitor care era singur și în mare suferință... El privea la viitor cu o inimă tremurândă.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 213 engl. (cap. 20).

- b. Când suntem cel mai mult ispitiți să punem la îndoială conducerea lui Dumnezeu? **Iov 2:7-10; Exodul 16:2, 3; 17:1-3.**

„Mulți care își predau cu sinceritate viața slujirii lui Dumnezeu sunt luați prin surprindere și dezamăgiți când, ca niciodată mai înainte, se confruntă cu piedici și sunt asaltați de încercări și probleme. Ei se roagă să aibă caracterul lui Hristos, să fie pregătiți pentru lucrarea Domnului și sunt așezați în împrejurări care par să ațâțe tot răul naturii lor. Sunt date pe față greșeli despre care nici nu bănuiau că există. Asemenea lui Israel din vechime, ei se întrebă: ‚Dacă Dumnezeu ne conduce, de ce se abat asupra noastră toate aceste lucruri?’ – *Divina vindecare*, pg. 470 engl. (cap.: ‚Disciplinarea prin încercări”).

- c. De ce a îngăduit Dumnezeu ca Iosif să treacă prin momente de singurătate? **1 Petru 4:12, 13; Evrei 12:5, 6; Romani 8:28.**

„Ce schimbare de situație – de la fiul căruia i se purta de grijă cu gingășie la un sclav neajutorat și disprețuit! Dar, în providența lui Dumnezeu, chiar și această experiență avea să fie o binecuvântare pentru el. Învățase în câteva ore ceea ce poate altfel nu ar fi învățat în ani. Tatăl lui, puternic și blajin, așa cum fusese și dragostea lui, i-a făcut rău prin aceea că a dat pe față parțialitate și îngăduință. Această preferință neînțeleaptă a trezit ura fraților lui și i-a provocat să comită o faptă crudă care l-a despărțit de căminul lui. Efectele ei s-au văzut și în caracterul lui. Au fost încurajate greșeli care acum trebuia corectate. El devenise îngâmfat și pretențios. Obişnuit cu blândețea grijii tatălui său, simțea că este nepregătit să facă față greutăților care se aflau înaintea lui în viața amară a unui străin și sclav.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 213 engl. (cap. 20).

3. DINTR-UN COPIL UN BĂRBAT

- a. De ce făgăduință se pot prinde toți părinții temători de Dumnezeu când își cresc copiii? Proverbele 22:6.

„[Atunci când a fost vândut ca sclav] gândurile [lui Iosif] s-au întors către Dumnezeul tatălui său. În copilăria sa, el fusese învățat să-L iubească și să se teamă de El. Adesea, în cortul tatălui său, el ascultase povestirea viziunii pe care a avut-o Iacov în timp ce fugea din căminul său ca exilat. I se vorbise despre făgăduințele Domnului făcute lui Iacov și despre felul cum s-au împlinit – cum, în ceasul nevoii, îngerii lui Dumnezeu au venit ca să-l învețe, să-l mângâie și apere. El învățase despre dragostea lui Dumnezeu arătată prin aceea că a dat oamenilor un Răscumpărător. Acum, toate aceste lecții prețioase îi veneau cu putere în minte.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 213, 214 engl. (cap. 20).

- b. Numai la cine putea face apel Iosif în exilul singuratic? Cum avea să-i schimbe această decizie viața? Psalmii 27:10; 34:18, 19; Romani 10:13.

„Sufletul [lui Iosif] a tresărit la hotărârea supremă de a se dovedi credincios lui Dumnezeu – în orice împrejurare să se comporte așa cum se cuvine unui supus al Împăratului cerului. El va sluji lui Dumnezeu cu o inimă neîmpărțită; el va da piept cu încercările și va îndeplini cu credincioșie orice datorie. Experiența unei singure zile fusese punctul de cotitură în viața lui Iosif. Nenorocirea ei îngrozitoare l-a schimbat dintr-un copil răsfățat, într-un bărbat stăpân pe sine, curajos și serios.” – *Idem.*, pg. 214 engl. (cap. 20).

- c. Atunci când suntem ispitiți să ne simțim părăsiți și să credem că totul este pierdut, ce ar trebui să ne amintim? Psalmii 37:25; 33:18, 22; 73:25, 26; Evrei 12:1-3.

„În orice nenorocire, Dumnezeu are un plan de împlinit spre binele nostru. Orice lovitură care distruge un idol, orice providență care slăbește legătura noastră cu pământul și ne leagă afecțiunile mai strâns de Dumnezeu, este o binecuvântare. Altoirea poate produce durere o vreme, dar după aceea „aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii” (Evrei 12:11)... Chiar necazul care ne încearcă cel mai sever credința și face să pară ca și cum Dumnezeu ne-a părăsit, ne apropie mai mult de El... Niciun creștin să nu simtă că este părăsit când vine asupra lui ceasul încercării.” – *The Review and Herald*, 10 aprilie 1894.

4. CREDINȚA CARE IESE BIRUITOARE

- a. **În ciuda tinereții lui, ce biruință a câștigat Iosif asupra împrejurărilor cu care s-a confruntat? Genesa 39:1, 2; Psalmii 40:1-4.**

„În marea Sa îndurare, Dumnezeu va da tuturor celor care cred eficiență și putere pentru lucrarea și slujirea Sa, în același fel în care i-a dat putere lui Iosif, Samuel, Daniel, Timotei și multor alora care s-au folosit de făgăduințele Sale. Ei L-au crezut și s-au bazat pe El și aceasta le-a fost socotită ca neprihănire. Bărbații și femeile trebuie să acționeze prin credință. Ei trebuie să înainteze pe cale prin norul de împotriviri pe care le aduce Satan pentru a le împiedica înaintarea. Atunci când Dumnezeu vede că ei se încred în El ca ajutor al lor și ca sursă a eficienței lor, ei pot trece în siguranță prin marele întuneric al neconsacrării oamenilor.” – *The Upward Look*, pg. 206.

- b. **Ce spune Biblia despre cei care permit împrejurărilor să le opri-
me credința? Numeri 13:32, 33; Evrei 3:17-19; Iacov 1:8.**

„Hristos cel viu pretinde jertfire de sine și credință tare. Împrejurările nu trebuie să ne stăpânească viața. Copilul lui Dumnezeu, moștenitorul cerului, nu poate fi purtat de vânt încoace și încolo.” – *The Review and Herald*, 9 noiembrie 1897.

- c. **Ce făgăduințe sunt date dacă biruim încercările? Cum putem birui? Numeri 14:24; 1 Ioan 5:4; Apocalipsa 3:21.**

„Acum este vremea să arătăm cine sunt adevărații Calebi, care nu vor nega faptul că zidurile sunt înalte, uriașii puternici, ci care cred că tocmai acest lucru va face ca biruința să fie și mai glorioasă. Înaintea noastră se află mari greutăți și încercări. Va fi nevoie de un curaj puternic și de eforturi perseverente pentru a merge înainte. Dar acum totul depinde de credința noastră în Căpetenia care ne-a condus în siguranță până acum. Să permitem necredinței să intre acum? Să ne predăm neputincioși neîncrederii și temerilor? Să facem compromis cu lumea și să întoarcem spatele Canaanului ceresc?” – *Idem.*, 29 noiembrie 1881.

„În timp ce lașii și murmurătorii au pierit în pustie, credinciosul Caleb a primit un cămin în Canaanul făgăduit. „Voi cinsti pe cine Mă cinstește,” spune Domnul.” – *Testimonies*, vol. 5, pg. 304 engl. (cap.: „Este nevoie de credincioșie și perseverență”).

5. TOTUL ESTE CUPRINS ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

- a. La sosirea lui Iosif în Egipt, de ce a fost important ca el să-l întâlnească pe Potifar? Genesa 39:1, 2. Cum a folosit Dumnezeu această întâlnire pentru a duce mai departe planul Său cu Iosif? Genesa 37:36; 39:20; 41:9-14.

„Iosif considera faptul că a fost vândut în Egipt era cea mai mare nenorocire care ar fi putut să se abată asupra lui; însă el a văzut nevoia ca el să se încreadă în Dumnezeu așa cum nu a făcut-o niciodată când era protejat de dragostea tatălui său. Iosif l-a luat pe Dumnezeu cu el în Egipt și acest lucru s-a văzut prin purtarea lui voioasă în mijlocul necazului. După cum chivotul lui Dumnezeu a adus liniște și prosperitate lui Israel, la fel a adus și acest tânăr iubitor de Dumnezeu și temător de El binecuvântare în Egipt.” – *Comentarii biblice, vol. 1, pg. 1096 engl.*

- b. De ce se întâmplă că nu reflectă întotdeauna dorințele noastre personale planurile lui Dumnezeu? Proverbele 16:9; Isaia 55:8, 9; Romani 8:26.

„Fiecare rugăciune sinceră va primi un răspuns. Poate că nu va veni exact așa cum dorești sau în timpul când îl cauți; dar va veni în felul și la timpul care va împlini cel mai bine nevoia ta. Dumnezeu răspunde rugăciunilor pe care le faci când ești singur, obosit și încercat, nu întotdeauna în conformitate cu așteptările tale, dar întotdeauna spre binele tău.” – *Slujitorii evangheliei, pg. 258 engl. (cap.: „Rugăciunea în taină”).*

„Cu toții ne dorim un răspuns imediat la cererile noastre și suntem ispitiți să ne descurajăm dacă nu ni se răspunde imediat la rugăciune. Experiența m-a învățat că aceasta este o mare greșeală. Întârzierea este spre cel mai mare bine al nostru. Avem ocazia de a vedea dacă credința noastră este adevărată și sinceră sau schimbătoare precum valurile mării.” – *Sfaturi pentru sănătate, pg. 380, 381 engl. (cap.: „Credință și fapte”).*

Vineri

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Explicați cum lucrează providența lui Dumnezeu.
2. Cum ne fac încercările să ne îndoim de credința noastră?
3. De ce este mântuirea noastră mai importantă pentru Dumnezeu decât starea noastră vremelnică?
4. Ce trebuie să facem când trecem prin încercări?
5. Cum ar trebui să ne așteptăm să răspundă Dumnezeu la rugăciunile noastre?

Credincioșie în toate lucrurile

„Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.” (Luca 16:10).

„Dacă ești credincios în lucrurile mici, credincioșia ta va dovedi că ești elev în școala lui Hristos.” – *The Youth Instructor*, 7 noiembrie 1895.

Recomandare pentru studiu: Parabolele Domnului Hristos, pg. 272-283 engl. (cap. 22).

Duminică

25 ianuarie

1. O ATITUDINE CORECTĂ

a. De ce putem spune că Iosif a dat întotdeauna pe față o atitudine corectă, în ciuda a ceea ce i s-a întâmplat? Genesa 39:2, 23.

„Iosif nu s-a plâns de soarta lui, nici nu a întrebat de ce permite Domnul ca el să sufere pentru că a fost integru. El nu a permis niciunui nor de deznădejde să rămână asupra inimii lui. El credea în Dumnezeu și aștepta cu răbdare scăparea Lui. El s-a hotărât să folosească această nenorocire [cât timp se afla în închisoare] ca pe o ocazie de a-L slăvi pe Dumnezeu și a face bine tovarășilor lui.” – *The Review and Herald*, 21 februarie 1888.

b. Ce vor vedea alții când adoptăm atitudinea corectă de a fi credincioși lui Dumnezeu? Genesa 39:3; Matei 5:16; 2 Corinteni 3:2.

„Din palatul lui faraon, influența [lui Iosif] s-a simțit în toată țara, iar cunoștința de Dumnezeu s-a răspândit în lung și-n lat.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 332 engl. (cap. 29).

„Iosif și-a purtat în suflet religia oriunde a mers și acest lucru a fost secretul credincioșiei lui de neclintit.” – *Comentarii biblice*, vol. 1, pg. 1097 engl.

„Faptele bune ale poporului lui Dumnezeu au o influență mai puternică decât cuvintele.” – *Testimonies*, vol. 2, pg. 443 engl. (cap.: „Un apel către biserică”).

2. FIIND CREDINCIOS

a. De ce l-a promovat Potifar pe Iosif ca să fie conducător peste casa lui? **Genesa 39:3, 4.**

„Prosperitatea însemnată, care se vedea în tot ceea ce se afla în grija lui Iosif, nu era rezultatul unei minuni directe; dar hărnicia, grija și energia sa erau încununuate cu binecuvântarea divină. Iosif atribuia succesul său bunăvoinței lui Dumnezeu și chiar idolatrul său stăpân accepta aceasta, ca fiind secretul prosperității sale fără precedent. Totuși, această prosperitate n-ar fi putut să fie obținută fără eforturi statornice și bine chibzuite. Dumnezeu a fost proslăvit prin credințioșia slujitorului Său.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 214, 217 engl. (cap. 20).

b. Ce suntem învățați cu privire la credințioșia față de datoriile noastre? **Luca 16:10-12; Coloseni 3:22, 23.**

„Datoriile simple și obișnuire ale vieții trebuie ca toate să fie împlinite cu credințioșie; ‚din inimă’, spune apostolul ‚ca pentru Domnul’. Indiferent care este domeniul în care ne aflăm la lucru, fie că este vorba de cămin, sau pe câmp, sau în activități intelectuale, putem să ne împlinim lucrarea spre slava lui Dumnezeu atâta timp cât facem din Hristos primul, ultimul și cel mai bun din toate.” – *Testimonies*, vol. 5, pg. 459 engl. (cap.: „Biserica - lumina lumii”).

„Dacă omul își îndeplinește datoriile cu credințioșie oriunde se află, va deveni o putere spre bine. Dumnezeu l-a făcut pe Iosif să capete trecere înaintea mai marelui temniței, iar lui Iosif cel credincios i s-a încredințat misiunea de a-i supraveghea pe toți întemnițații.” – *The Signs of the Times*, 8 ianuarie 1880.

„În orice fel de lucrare trebuie implicate inima și sufletul; atunci va exista voioșie și eficiență... Credințioșia dată pe față în îndeplinirea fiecărei datorii face ca munca să fie nobilă și dă pe față un caracter pe care Dumnezeu îl poate aproba.” – *Comentarii biblice*, vol. 5, pg. 1112 engl.

c. Cum a răsplătit Dumnezeu în cele din urmă credințioșia lui Iosif ca un slujitor umil? **Genesa 41:41-43; Proverbele 22:29.**

„Un caracter puternic, echilibrat și armonios se clădește prin îndeplinirea credințioasă și minuțioasă a datoriei. Iosif a avut un caracter nepătat și, când a fost găsit credincios în cele mai mici lucruri, i s-au încredințat, în cele din urmă, administrarea economiei unei națiuni.” – *The Signs of the Times*, 25 mai 1891.

3. DINTR-UN SCLAV, DIN NOU UN FIU

- a. **Câtă încredere a avut Potifar în integritatea de caracter a lui Iosif? Genesa 39:6; 1 Tesaloniceni 4:11, 12.**

„[Dumnezeu] a dorit ca, în curăție și dreptate, cel credincios în Dumnezeu să apară în contrast izbitor cu închinătorii la idoli – pentru ca în felul acesta lumina harului ceresc să poată străluci în mijlocul întunericului păgânismului.

Bunătațea și loialitatea lui Iosif au cucerit inima mai marelui închisorii, care a ajuns să-l privească mai degrabă ca pe un fiu decât ca pe un sclav.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 217 engl. (cap. 20).

- b. **Ce fel de influență vor exercita adevărații bărbați și femei ai lui Dumnezeu asupra celor cu care se asociază? Genesa 39:5; 30:27**

„După cum chivotul lui Dumnezeu a adus liniște și prosperitate lui Israel, la fel a adus și acest tânăr iubitor de Dumnezeu și temător de El binecuvântare în Egipt. Acest lucru s-a dat pe față printr-un mod atât de evident, încât Potifar, în a cărui casă slujea el, a atribuit toate binecuvântările sale sclavului său cumpărat și l-a făcut mai degrabă un fiu decât slujitor. Dumnezeu dorește ca cei care iubesc și onorează numele Său să fie și ei onorați, pentru ca slava dată lui Dumnezeu prin ei să se reflecte asupra lor înșile.” – *The Youth Instructor*, 11 martie 1897.

- c. **Cât de ușor va fi să se găsească un om cinstit și drept în zilele de pe urmă? 2 Timotei 3:1-4. De unde știm că avertizarea din Timotei se referă la așa numitul popor al lui Dumnezeu? 2 Timotei 3:5-9; 2 Petru 2:1-3.**

„Cauza adevărului prezent suferă din lipsă de oameni care sunt credincioși unui simțământ al dreptății și al datoriei, a căror integritate morală este fermă și a căror energie este pe măsura ocaziilor oferite de providența lui Dumnezeu. Calitățile de felul acesta sunt de o mai mare valoare decât bogăția de nemăsurat investită în lucrarea și cauza lui Dumnezeu.” – *Testimonies*, vol. 3, pg. 23 engl. (cap.: „Capacități nesfințite”).

„Când Dumnezeu își slefuiește mărgăritarele, privește cu plăcere la cei credincioși, sinceri și cinstiți. Îngerii sunt angajați să facă unora ca aceștia coroane, iar asupra acestor coroane cu nestemate de stele se va reflecta, în mod strălucitor, lumina care radiază de la tronul lui Dumnezeu.” – *Mara-natha*, pg. 309 engl.

4. SPIRITUL UNUI ÎNVĂȚĂCEL

- a. Ce este semnificativ în faptul că Iosif a devenit sclavul unui ofițer de rang înalt din armata Egiptului? *Genesa 39:1; 41:33-37.*

„Când a ajuns în Egipt, Iosif a fost vândut lui Potifar, căpitanul gărzii regelui, în slujba căruia a rămas timp de zece ani...

Tânărul a fost adus în contact cu oameni de rang înalt și învățați, iar el a dobândit cunoștințe în știință, limbi și afaceri – o educație care avea să fie de folos viitorului prim ministru al Egiptului.” – *Patriarhii și profeti*, pg. 214, 217 engl. (cap. 20).

- b. Numiți câțiva mari conducători și ocupațiile lor anterioare. *1 Regi 19:19-21; Exodul 3:1; Matei 4:18, 19. De ce alege adesea Dumnezeu pe cei care sunt angajați în ocupațiile simple ale vieții? 1 Corinteni 1:26, 27.*

„Când va sosi vremea ca [solia îngerului al treilea] să fie dată cu o mare putere, Domnul va lucra prin instrumente umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Oameni de credință și rugăciune vor fi determinați să meargă înainte cu un zel sfânt, spunând cuvintele pe care li le-a dat Dumnezeu. Păcatele Babilonului sunt date în vileag.” – *Evanghelizarea*, pg. 699, 700 engl. (cap.: „Puterea pentru încheierea lucrării”).

- c. În ce fel diferă metoda lui Dumnezeu de a alege lucrătorii de metoda oamenilor? *1 Samuel 16:6-13. Ce caută Domnul? Faptele Apostolilor 13:22; Psalmii 143:10.*

„[Fiii mai mari ai lui Isai] dintre care ar fi ales Samuel, nu aveau calificările pe care le vedea Dumnezeu ca fiind esențiale pentru un conducător al poporului Său. Mândri, egoiști și încrezători în ei, au fost lăsați deoparte pentru cel pe care îl priveau fără prețuire, cel care își păstrase simplitatea și sinceritatea tinereții și care, câtă vreme era mic în ochii lui, putea fi educat de Dumnezeu pentru răspunderile împărăției.” – *Educație*, pg. 266 engl. (cap.: „Lucrarea vieții”).

5. CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU

- a. **Cât de credincios este Dumnezeu în felul Său de a Se purta cu oamenii? Plângerile lui Ieremia 3:22, 23; 1 Tesaloniceni 5:24; Apocalipsa 19:11.**

„Își va uita Domnul poporul în acest ceas al încercării? L-a uitat El pe credinciosul Noe atunci când judecățile au fost revărsate asupra lumii antediluviene? L-a uitat El pe Lot când s-a coborât foc din cer pentru a nimici cetățile câmpiei? L-a uitat El pe Iosif când era înconjurat de idolatrii în Egipt? L-a uitat El pe Ilie când jurământul Izabelei îl amenința cu soarta profețiilor lui Baal? L-a uitat El pe Ieremia în groapa întunecoasă și îngrozitoare a închisorii? I-a uitat El pe cei trei tineri în cuptorul cu foc? Sau pe Daniel în groapa cu lei? Hristos nu-i poate părăsi pe cei care sunt lumina ochilor Săi, pe cei răscumparați cu prețiosul Său sânge.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 4, pg. 445, 446.*

- b. **Ce ar trebui să ne dea încredere în credințioșia lui Dumnezeu de a ne salva și a ne conduce viața? Filipeni 1:6; Evrei 10:23; 2 Tesaloniceni 3:3.**

„Noi pierdem multe binecuvântări prețioase prin aceea că nu ne aducem nevoile, grijile și durerile la Mântuitorul nostru. El este minunatul Sfetnic. El privește asupra bisericii Sale cu un interes viu și cu o inimă plină de simpatie gingașă. El pătrunde în adâncimile nevoilor noastre. Dar căile noastre nu sunt întotdeauna căile Sale. El vede rezultatul oricărei acțiuni și ne roagă să ne încredem cu răbdare în înțelepciunea Sa, nu în presupusele planuri înțelepte făcute de noi...”

Fiecare rugăciune sinceră care se face este amestecată cu eficacitatea sângelui lui Hristos. Dacă răspunsul întârzie, acesta se întâmplă deoarece Dumnezeu dorește să dăm pe față o îndrăzneală sfântă pretinzând garanția Cuvântului lui Dumnezeu. Cel ce a dat făgăduința este credincios. El nu-l va părăsi niciodată pe sufletul care este pe deplin predat Lui.” – *În locuri cerești, pg. 74 engl. (cap.: „Nimic prea neînsemnat”).*

Vineri

30 ianuarie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În calitate de creștini, de ce este important să avem o atitudine corectă?
2. Cum ar trebui să ne purtăm în orice lucrare am întreprinde?
3. Care este cea mai puternică mărturie pe care o putem da lumii?
4. Ce caută Dumnezeu astăzi în inimile oamenilor?
5. Cum putem avea asigurarea că Domnul nu ne va părăsi niciodată?

Sabat 7 februarie 2015

Darul Sabatului Întâi pentru Centrul de Educație al Conferinței Generale

Roanoke este un oraș american cu o populație puțin mai mare de 300.000 de locuitori – inclusiv împrejurimile. Se află în Munții Blue Ridge în sud-vestul Virginiei. În 1984, Conferința Generală AZȘMR și-a mutat sediul din New Jersey într-o vale pitorească de aici. În 1995, s-a construit o clădire de birouri modestă și atrăgătoare pe o parcelă învecinată. Desigur că putem spune din toată inima: „Până aici Domnul ne-a ajutat.” (1 Samuel 7:12).

Acum este timpul să ne extindem mai mult. Numărul celor care se închină aici în Sabat depășește capacitatea micii biserici și, întrucât raza noastră de acțiune s-a extins în lume, există o nevoie sporită de a reprezenta mai eficient lucrarea Domnului. Ca urmare, planul clădirii propuse include o sală de adunare mai mare, birouri de publicații mai încăpătoare pentru a răspândi lumina în întuneric la nivel mondial, facilități educaționale pentru prezentarea de seminarii de instructaj și, în cele din urmă, o școală misionară pentru educație superioară, cât și condiții pentru un centru de sănătate care să aducă sănătate și confort celor bolnavi, ca numele Domnului să fie slăvit.

Reprezentarea în mod corect a lucrării bisericii la nivel internațional este într-adevăr o întreprindere costisitoare, așa că este mare nevoie de rugăciunile și ajutorul dumneavoastră financiar pentru ca această extindere să devină o realitate.

„Cei care caută să ducă înainte lucrarea [lui Dumnezeu] să dea tot ce au mai bun, pentru ca lucrarea să ilustreze desăvârșirea pe care o cere Dumnezeu.

Dumnezeu trebuie să fie onorat prin lucrarea care se face pentru El în acest timp. Lucrarea trebuie să înainteze constant. În orice domeniu, trebuie să se vadă credincioșie și competență. Clădirile care se ridică trebuie să corespundă înțelepciunii lui Dumnezeu și rolului pe care îl vor avea în lucrarea ce trebuie să se facă în alte locuri.” – *The Review and Herald*, 24 iunie 1902.

Proiectul este mareț – timpul este acum. Gândiți-vă cum vă poate chema Domnul să contribuiți la acest proiect. Asemenea bănuțului văduvei, mâna dumneavoastră întinsă și donațiile dumneavoastră generoase pot într-adevăr aduce rezultate importante în lucrarea mondială prin construcțiile care se vor realiza. Vă mulțumim anticipat și Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Frații voștri din Consiliul Conferinței Generale

Cea mai mare încercare a lui Iosif

„Fugiți de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său.” (1 Corinteni 6:18).

„Prin integritatea lui Iosif, a fost păstrată viața acelei [națiuni egiptene din antichitate].” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 13 engl. (cap. 1),

Recomandare pentru studiu: Mărturii cu privire la comportament sexual, adulter și divorț, pg. 81-98 engl. (cap. 11).

Duminică

1 februarie

1. IA AMINTE CA SĂ NU CAZI

a. Atunci când viața decurge liniștit, de ce anume trebuie să fim tot timpul conștienți? 1 Corinteni 10:12; Matei 26:41.

„Acum trebuie să căutăm să avem o experiență profundă și vie în lucrurile lui Dumnezeu. Nu avem de pierdut nicio clipă. Evenimente de o importanță vitală au loc în jurul nostru; ne aflăm pe terenul fermecat al lui Satan. Nu dormiți, santinele ale lui Dumnezeu; vrăjmașul stă la pândă, gata în orice moment, dacă deveniți slabi și fără vlagă, să sară pe voi și să facă din voi prada lui.” – *Marea luptă*, pg. 601 engl. (cap. 37).

b. În timp ce Dumnezeu îl binecuvânta din abundență pe Iosif, ce încerca diavolul să facă? Genesa 39:5-7; 1 Petru 5:8.

„Marele nostru vrăjmaș are agenți care umblă în orice clipă după ocazii de a distruge sufletele, așa cum un leu își vânează prada.” – *Colporteur Ministry*, pg. 52.

„Omul este, prin natura lui, înclinat să urmeze sugestiile Satanei și el nu se poate împotrivi cu succes... dacă Hristos, marele Cuceritor, nu locuiește în el, îndrumându-i dorințele și dându-i putere. Numai Dumnezeu poate limita puterea Satanei. El străbate pământul încoace și încolo. El nu renunță la pândă sa nici măcar o clipă, de teamă să nu piardă nicio ocazie de a nimici sufletele.” – *Testimonies, vol. 1*, pg. 341 engl. (cap. 66).

2. CAPCANELE DIAVOLULUI

- a. Care a fost scopul diavolului când a întins o capcană de adulter înaintea ochilor lui Iosif? **Genesa 39:7; Proverbele 5:1-5; 7:22, 23, 27.**

„Puține ispite sunt mai periculoase și mai fatale pentru tineri decât ispita spre senzualitate și niciunea, dacă i se cedează, nu va fi atât de nimititoare pentru suflet și trup pentru timp și veșnicie. Întregul viitor depinde de decizia unei clipe.” – *Comentarii biblice, vol. 1, pg. 1097.*

„Dragi tineri, puțin timp petrecut în semănarea buruienilor va produce o recoltă care vă va amări întreaga viață; un ceas de nechibzuință, o cedare în fața ispitei poate întoarce cursul întregii voastre vieți într-o direcție greșită. Nu aveți decât o singură tinerețe; faceți-o de folos. După ce ați depășit limita, nu vă veți putea întoarce pentru a vă îndrepta greșeala.” – *Căminul advent, pg. 59 engl. (cap. 8).*

- b. În ce împrejurări sunt oamenii mai înclinați să cadă în păcatele imoralității? **Genesa 39:11, 12 (p.p.); Proverbele 7:13-21.**

„Toți cei care se depărtează de bună voie de poruncile lui Dumnezeu se așază sub controlul Satanei. Mulți oameni se amestecă cu răul, crezând că se pot despărți de el când doresc; dar ei sunt ispitiți iar și iar, până când sunt controlați de o voință mai puternică decât a lor. Ei nu pot scăpa de puterea ei misterioasă. Păcatul secret sau patima dominatoare îi pot ține captivi încât sunt la fel de neajutorați precum demonizatul din Capernaum.” – *Credința prin care trăiesc, pg. 312 engl.*

„Unii își pot ascunde păcatul de tată, mamă, soție sau prieteni, cu toate acestea totul stă deschis înaintea lui Dumnezeu și este scris în cartea de aducere aminte din ceruri.” – *Mărturii cu privire la comportament sexual, adulter și divorț, pg.89 engl. (cap. 11).*

- c. De ce trebuie să evităm să fim singuri în situații compromițătoare cu o persoană de sex opus? **1 Tesaloniceni 5:22.**

„Toți cei care Îl iubesc pe Isus și țin poruncile vor căuta să evite chiar și aparența răului; nu pentru că sunt constrânși să facă aceasta, ci pentru că ei copiază un model pur și simt o aversiune față de tot ceea ce este contrar legii scrise în inima lor.” – *Idem., pg. 81 engl. (cap. 11).*

3. CENTRUL GÂNDURILOR NOASTRE

- a. **Atunci când Iosif a fost confruntat cu ispita seducătoare a soției lui Potifar, unde erau ațintite gândurile lui? Genesa 39:7-9; Coloseni 3:1-3.**

„Răspunsul lui Iosif dă pe față puterea principiului religios. El nu va trăda încrederea stăpânului său de pe pământ, oricare ar fi consecințele, el va rămâne credincios Stăpânului său din ceruri. Sub ochiul cercetător al lui Dumnezeu și al îngerilor, mulți își iau libertăți care nu ar fi vinovate în prezența celorlalți oameni, dar primul gând al lui Iosif a fost la Dumnezeu. El a spus: ‚Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?’ (Genesa 39:9).” – *Conflict and Courage*, pg. 75.

„Atunci când sunteți asaltați de ispite, priviți nu la circumstanțe sau la slăbiciunea personală, ci la puterea cuvântului. Toată puterea lui vă aparține. ‚Cuvântul Tău,’ spune psalmistul, ‚îl strâng în inima mea ca să nu păcătuiesc împotriva ta.’ (Psalmii 119:11).” – *Hristos lumina lumii*, pg. 123 engl. (cap. 12).

- b. **Ce l-a făcut pe Iosif să dea înapoi de la avansurile soției lui Potifar? Genesa 39:9; Evrei 8:10; Psalmii 119:10, 11. Ce se întâmplă atunci când ascundem făgăduințele lui Dumnezeu în inima noastră? 2 Petru 1:4.**

„Teama de Dumnezeu, unită cu dragostea față de ce este nobil, curat și înălțător vă va păzi de acțiuni necinstite... Ce lecție importantă este istoria lui Iosif pentru toți tinerii! Aici, integritatea morală a fost păstrată sub cele mai puternice ispite. Cât de aprig și seducător a fost asaltul asupra virtuții sale! Venind de la o asemenea sursă și sub această formă, era foarte probabil ca mintea tânără să se lase coruptă. Iosif a fost salvat de principiile lui religioase care l-au făcut să se împotrivescă prompt și hotărât instrumentului Satanei.” – *Christ Triumphant*, pg. 97.

„Vom fi ispitiți sub diferite feluri, dar când suntem ispitiți trebuie să ne amintim că s-au luat măsuri prin care putem birui... Cei care cred cu adevărat în Hristos sunt făcuți părtași ai naturii divine și au puterea pe care și-o pot însuși sub orice ispită. Ei nu vor cădea în ispită și nu vor fi lăsați să fie biruiți. În timpul încercării, ei vor pretinde făgăduințele și, prin acestea, vor scăpa de stricăciunea care este în lume prin poftă. (1 Petru 1:4).” – *Idem.*, pg. 197.

„Tinerii să fie învățați să studieze îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu. Primit în suflet, acesta se va dovedi o baricadă puternică împotriva ispitei.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 121 engl. (cap. 14).

4. FUGIND DE ISPITĂ

- a. Care este singura cale de a întâmpina orice ispită sexuală?
 Genesa 39:12; 1 Corinteni 6:18.

„Iosif își îndreaptă cu calm privirea spre cer după ajutor, scoate haina exterioară și o lasă în mâinile ispititoare și, în timp ce privirea lui este luminată de hotărârea fermă în locul patimii nesfinte, el exclamă: ‚Cum pot să fac un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?‘ Biruința este câștigată; el fuge de cea care caută să-l farmece; este salvat.” – *Comentarii biblice, vol. 1, pg. 1097 engl.*

„Să nu vă opriți nici măcar o clipă ca să cumpăniți. Satan s-ar bucura să vă vadă trântiți de ispită. Nu vă opriți să discutați cazul cu conștiința voastră slăbită. Întoarceți-vă de la primul pas al căderii.” – *Sfaturi pentru sănătate, pg. 587 engl. (cap.: „Factori care aduc boala”).*

- b. În vremuri când diavolul încearcă să nimicească puritatea și inocența copiilor și a tinerilor promovând imoralitatea, ce putem învăța de la Iosif? 2 Timotei 2:22; 1 Timotei 4:12.

„Pentru a-și apăra copiii de influențele contaminatoare, părinții ar trebui să-i învețe principiile curăției. Acei copii care își formează în cămin obiceiuri de ascultare și stăpânire de sine vor avea dificultăți mici în școală și vor fi scutiți de multe ispите care îi lovesc pe tineri. Părinții ar trebui să-și educe copiii să fie credincioși lui Dumnezeu în toate împrejurările și în toate locurile. Ei ar trebui să-i înconjoare cu influențe care tind să le fortifice caracterul.” – *Îndrumarea copilului, pg. 113 engl. (cap.: „Puritate”).*

- c. Ce măsuri practice se pot lua pentru a evita căderea pe calea ispitei? Romani 13:14; Psalmii 101:3.

„Cei care nu doresc să cadă pradă uneltirilor Satanei, trebuie să păzească bine căile de acces către suflet; ei trebuie să evite să citească, să vadă și să audă ceea ce le-ar sugera gânduri necurate. Nu ar trebui să i se permită minții să zăbovească la întâmplare asupra oricărui subiect pe care l-ar putea sugera vrăjmașul sufletelor. Inima trebuie să fie păzită cu credincioșie, altfel relele de afară vor trezi relele dinăuntru, iar sufletul va pribegi prin întuneric.” – *Căminul adventist, pg. 403 engl. (cap. 66).*

5. CERUL PRIVEȘTE

- a. Cine îl privea pe Iosif atunci când s-a confruntat cu cea mai mare ispită din viața lui? **Genesa 39:2; Proverbele 5:20, 21; 1 Corinteni 4:9.**

„Încercări puternice aveau să încerce și mai aspru credința și integritatea lui Iosif. Moralitatea egiptenilor era foarte joasă. Soția stăpânului lui era o femeie imorală, iar acum înaintea exilatului tânăr se prezintă o ispită care să-l abată de la calea cea dreaptă, care să-l facă să calce Legea lui Dumnezeu. Viitorul lui depinde de hotărârea momentului. Va triumfa Satan? Va proteja principiul inima lui Iosif? Va avea el înaintea lui teama de Dumnezeu? Va fi el loial și credincios legii divine? Îngerii priveau la acest slujitor al lui Dumnezeu cu mare interes.” – *The Signs of the Times*, 8 ianuarie 1880.

- b. **Deși poate că ochii omenеști nu văd ce facem și ne putem ascunde păcatele intime de ochii oamenilor, ce realitate trebuie să reținem mereu? Evrei 4:13; Ecclesiastul 12:14.**

„Dacă am avea mereu simțământul că Dumnezeu vede și aude tot ce facem și spunem și ține un raport credincios al cuvintelor și acțiunilor noastre, și că va trebui să stăm față în față cu el, ne-am teme să păcătuim. Tinerii să nu uite niciodată că, oriunde se află, orice fac, ei sunt în prezența lui Dumnezeu. Nicio parte din conduita noastră nu scapă observației. Nu putem să ne ascundem căile de Cel Preaînalt. Legile oamenilor, deși uneori aspre, sunt călcate adesea fără ca acest lucru să fie descoperit și, ca urmare, fără a fi pedeapsite. Dar nu la fel stau lucrurile cu Legea lui Dumnezeu. Cea mai adâncă noapte nu-l poate acoperi pe cel vinovat. Poate crede că este singur, dar la fiecare faptă există un martor nevăzut. Chiar motivele inimii sunt deschise înaintea examinării divine.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 217, 218 engl. (cap. 20).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce ar trebui creștinul să fie vigilent tot timpul?
2. Cum poate schimba un păcat direcția vieții noastre?
3. Cum ne putem pregăti cel mai bine să facem față ispitei?
4. Ce pași putem face pentru a evita căderea în păcate imorale?
5. Când suntem singuri, departe de oameni, și suntem ispitiți să păcătuim, ce ar trebui să ne amintim mereu?

Curăție într-o vreme de decădere

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.” (1 Timotei 4:12).

„Ce lecție pentru toți tinerii se găsește în istoria lui Iosif. Aici integritatea morală a fost păstrată sub cele mai puternice ispite.” – *Christ Trumphant*, pg. 97.

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol. 2, pg. 390-411 engl. (cap.: „Senzualitate la cei tineri”).

Duminică

8 februarie

1. DUMNEZEU FACE APEL LA CEI ASEMENEA LUI IOSIF DE AZI

a. Ce-i cheamă Dumnezeu pe tinerii ca Iosif să fie astăzi? *Genesa 39:9; 1 Timotei 4:12; Proverbele 31:10-12.*

„Nu căuta să vezi cât de aproape poți merge pe marginea prăpastiei fără a cădea. Evită prima apropiere de pericol. Nu poți să te joci cu interesele sufletului. Capitalul tău este caracterul tău. Cultivă-l cu grijă ca și cum ar fi o comoară de aur. Curăția morală, respectul de sine, puterea mare de împotrăvire trebuie să fie cultivate hotărât și în mod constant. Nu ar trebui să existe nici o îndepărtare de la abțință; un act de apropiere intimă, o faptă nechibzuită pot pune în pericol sufletul deschizând ușa ispitei, iar puterea de rezistență slăbește.” – *Căminul advent*, pg. 404 engl. (cap. 66)

b. Ce stricăciuni se produc atunci când se practică păcate sexuale? *Proverbele 6:27-33.*

„Puține ispite sunt mai periculoase și mai fatale pentru tineri decât ispita spre senzualitate și niciuna, dacă i se cedează, nu va fi atât de nimicitoare pentru suflet și trup pentru timp și veșnicie.” – *Scrisori către tineri îndrăgostiți*, pg. 69 engl. (Secțiunea VI).

„David s-a pocăit și, deși și-a mărturisit și urât păcatul, nu l-a putut uita.” – *Mărturii cu privire la comportament sexual, adulter și divorț*, pg. 89 engl. (cap. 11).

2. CĂSĂTORIA SUB ATAC

- a. Care este singura relație fizică intimă pe care Dumnezeu o privește ca fiind morală și curată? **Genesa 2:21-25; Evrei 13:4.**

„Atunci când principiile divine sunt recunoscute și ascultate în această relație [de căsătorie], căsătoria este o binecuvântare; ea păzește puritatea și fericirea omenirii, asigură nevoile sociale ale omului, înobilează natura fizică, intelectuală și morală.” – *Căminul advent*, pg. 26 engl. (cap. 3).

- b. Ce se întâmplă atunci când instituția căsătoriei, așa cum este dată de Dumnezeu, nu mai este recunoscută de societate ca standard al moralității sexuale? **Isaia 5:20; Romani 1:26-32; Ioan 3:19, 20.**

„Peste tot se văd epave ale omenirii, altare de familie doborâte, familii destrămate. Există o renunțare stranie la principiu, standardul moralității este coborât, iar pământul devine repede o Sodomă. Practicile sodomite care au adus judecata lui Dumnezeu asupra lumii și a făcut ca ea să fie acoperită cu apă și care a făcut ca Sodoma să fie nimicită prin foc, se înmulțesc cu repeziciune. Ne apropiem de sfârșit. Dumnezeu a suportat îndelung stricăciunea omenirii, dar pedeapsa ei nu este mai puțin sigură. Cei care mărturisesc că sunt lumina lumii să se depărteze de orice nelegiuire.” – *Mărturii cu privire la comportament sexual, adulter și divorț*, pg.120, 121 engl. (cap. 16).

- c. Ce se întâmplă atunci când biserica lui Dumnezeu îngăduie ca în interiorul ei să existe imoralitate sexuală? **Efeseni 5:11, 12; Romani 2:21-24; Iuda 5-7.**

„Imoralitatea, intimitatea nepermisă și practicile nesfinte își fac tot mai mult apariția în mijlocul nostru, iar predicatorii care umblă cu lucrurile sfinte sunt vinovați de păcat în această privință. Ei râvnesc la soția aproapelui lor, iar porunca a șaptea este călcată. Ne aflăm în pericolul de a deveni o soră a Babilonului căzut, de a permite bisericilor noastre să devină imorale și pline de orice duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; și nu vom fi curați dacă nu facem mișcări hotărâte ca să înlăturăm răul existent.” – *Idem.*, pg. 188 engl. (cap. 27).

3. PĂCATELE PE FAȚĂ SE ÎNMULȚESC

- a. Având acces ușor la internet prin computerele personale și alte dispozitive electronice (smartphone-uri, tablete), ce păcate ale necurăției sunt în creștere? Matei 5:27, 28; 1 Ioan 2:16.

„Poveștile de dragoste și imaginile impure existente au o influență corupătoare... Acesta este un veac când decăderea predomină peste tot. Pof-ta ochiului și patimile decăzute sunt trezite prin privire și citire. Inima este coruptă prin imaginație. Minteia își găsește plăcere în contemplarea scenelor care trezesc patimile josnice și inferioare. Imaginile vulgare, văzute prin imaginația pătată, corup caracterul moral și pregătesc ființele amăgite și orbite să dea frâu liber patimilor senzuale.” – *Testimonies, vol. 2*, pg. 410 engl. (cap.: „Sexualitate la cei tineri”).

- b. Ce se poate face pentru a ne proteja pe noi și pe copiii noștri față de astfel de strategii ale diavolului? Luca 11:34, 35; Psalmii 101:3; Iov 31:1.

„Dacă părinții doresc puritatea copiilor lor, trebuie să-i înconjoare cu tovarășii curate așa cum poate aproba Dumnezeu.

Cu câtă atenție ar trebui să-i păzească părinții pe copiii lor de obiceiurile destrăbălate, imorale și ușuratic! Tați și mame, vă dați seama de importanța responsabilității care zace asupra voastră? Permiteți copiilor voștri să se asocieze cu alți copii, nefiind de față pentru a ști ce fel de educație primesc de la aceștia? Nu le permiteți să fie singuri cu alți copii. Acordați-le atenția voastră specială. Să știți în fiecare seară unde se află și ce fac. Sunt curății în toate obiceiurile lor? I-ați educat în principiile curăției morale?” – *Îndrumarea copilului*, pg. 114 engl. (cap.: „Puritate”).

- c. Având în vedere că în jurul nostru abundă imoralitatea, unde ar trebui să fie îndreptate mintea și afecțiunile noastre? Filipeni 4:8; 2 Petru 1:4; Coloseni 3:1, 2.

„Dacă în anii lor fragezi, mințile copiilor sunt umplute cu imaginile plăcute ale adevărului, curăției și bunătății, se va forma un gust pentru ceea ce este curat și elevat, iar imaginația lor nu va fi ușor de corupt sau pătat.” – *Idem.*, pg. 116 engl. (cap.: „Puritate”).

„Recreația în aer liber, contemplarea lucrărilor lui Dumnezeu în natură vor fi de cel mai mare folos.” – *Testimonies, vol. 4*, pg. 653 engl. (cap.: „O educație corectă”).

„Părinții și tutorii trebuie să întrețină ei înșiși o curăție a inimii și a vieții dacă doresc ca odraslele lor să fie curate.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 27 engl. (cap.: „Când să înceapă instruirea copilului”).

4. STÂND CU HOTĂRÂRE DE PARTEA LUI DUMNEZEU

- a. De ce este atât de important să luăm o poziție de partea curăției acum mai mult ca altă dată? 2 Timotei 3:13; 1 Corinteni 6:9-11.

„Imoralitatea abundă peste tot. Ea este păcatul special al acestui veac. Niciodată nu și-a ridicat viciul capul lui diform cu atâta obrăznicie ca acum. Oamenii parcă sunt amorțiți, iar cei care iubesc virtutea și adevărata evlavie sunt aproape descurajați din cauza obrăzniciei, puterii și răspândirii acesteia... Nelegiuirea care abundă nu se limitează numai la cei necredincioși și batjocoritori. Ar fi fost bine să fie așa, însă nu este așa. Mulți bărbați și femei, care mărturisesc religia lui Hristos, sunt vinovați. Chiar unii dintre cei care mărturisesc că așteaptă venirea Lui nu sunt mai pregătiți pentru acel eveniment decât Satan însuși. Ei nu s-au curățit de orice întinare.” – *Căminul advent*, pg. 328 engl. (cap. 55).

- b. Ce fel de minte vor avea creștinii cu principii înalte? Ce îi va face aceasta în stare să facă? 2 Timotei 1:7; Efeseni 4:13, 14; Iacov 1:6-8.

„Cea mai mare nevoie a lumii este nevoia de bărbați – bărbați care nu se lasă cumpărați sau vânduți, bărbați care în adâncul sufletului lor sunt credincioși și sinceri, bărbați care nu se vor teme să numească păcatul pe nume, bărbați a căror conștiință este la fel de credincios orientată către datorie precum acul busolei către pol, bărbați care vor lua poziție de partea dreptății chiar dacă s-ar năru cerurile.” – *Educația*, pg. 57 engl. (cap.: „Viețile unor mari oameni”).

- c. Cum putem avea o minte guvernată de principiu și adevăr și nu de politică și înclinație? Filipeni 2:5; Psalmii 40:8; Matei 4:4.

„Cei care nu au învățat niciodată de la Dumnezeu care este datoria lor și nu s-au familiarizat cu intenția Sa cu privire la ei, nu sunt vrednici de încredere în vremuri de luptă aspră cu puterile întunericului. Ei sunt purtați încoace și încolo de aparențe exterioare și prezente...”

În inima reînnoită va exista un principiu ferm de a asculta de voința lui Dumnezeu pentru că există dragoste pentru ceea ce este drept, bun și sfânt. Nu va exista nicio ezitare, nicio consultare a gustului sau comodității, și nicio mișcare într-o anumită direcție pentru că alții fac aceasta. Fiecare ar trebui să trăiască pentru sine.” – *Testimonies*, vol. 2, pg. 487, 488 engl. (cap.: „Un apel către biserică”).

5. UN PRINCIPIU DE NESCHIMBAT

- a. Ce s-a întâmplat atunci când Iosif a luat o poziție hotărâtă de partea lui Dumnezeu? *Genesa 39:12-20*. De ce nu ar trebui să fim surprinși de aceasta? *2 Timotei 3:12*.

„Integritatea credincioasă a lui Iosif a dus la pierderea reputației și libertății lui. Aceasta este cea mai severă încercare la care sunt supuși cei temători de Dumnezeu și curați și anume că viciul pare să prospere în timp ce virtutea este călcată în picioare în țărână. Seducătoarea trăia în prosperitate ca un model al virtuții, în timp ce Iosif, credincios principiului, se afla sub acuzația degradatoare a celei mai revoltătoare dintre nelegiuiri.” – *Comentarii biblice, vol. 1*, pg. 1097 engl.

- b. Cât de hotărât trebuie să fim pregătiți să stăm în apărarea curății ei instituției căsătoriei? *Matei 14:3-10*.

„De la creațiune, căsătoria a fost făcută de Dumnezeu o rânduială divină... Atunci lăsați ca aceasta, instituția lui Dumnezeu a căsătoriei, să stea înaintea voastră la fel de hotărât precum Sabatul poruncii a patra.” – *Mărturiu cu privire la comportament sexual, adulter și divorț*, pg. 159 engl. (cap. 24).

„De ce a trebuit [Ioan Botezătorul] să provoace mânia Irodiadei spunându-i lui Iord că era împotriva legii ca el să trăiască cu soția fratelui lui? Predecesorul lui Hristos și-a pierdut viața prin vorbirea lui directă. De ce nu a putut să treacă mai departe fără să trezească nemulțumirea acelor care trăiau în păcat?

Astfel de argumente au adus bărbații care ar fi trebuit să stea ca păzitori credincioși ai legii lui Dumnezeu, până când diplomația a luat locul credincioșiei, iar păcatului i se permite să rămână nemustrat. Când se va auzi glasul muștrării credincioase din nou în biserică?” – *Profeți și regi*, pg. 141 engl. (cap. 10).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este călcarea poruncii a șaptea atât de înșelătoare pentru suflet?
2. Cum împlinește societatea de astăzi cu repeziciune profețiile cu privire la revenirea lui Hristos?
3. Cum poate deveni tehnologia o armă fatală în mâna utilizatorului?
4. Care este cea mai mare nevoie a lumii astăzi?
5. Ești gata să-ți sacrifici viața apărând instituțiile lui Dumnezeu?

Dezvoltarea unui caracter creștin

„Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.” (Iacov 1:2, 3).

„Puțini sunt cei care își dau seama de influența pe care o au lucrurile mici asupra dezvoltării caracterului. Nimic din lucrurile cu care avem de a face nu este în realitate mic. Diferitele împrejurări prin care trecem zi de zi au ca scop să ne testeze credincioșia și să ne pregătească pentru răspunderi mai mari.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 222, 223 engl. (cap. 20).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 557-567 engl. (cap. 55).

Duminică

15 februarie

1. ÎNCERCĂRILE CREȘTINULUI

a. De ce a fost îngăduit ca Iosif să treacă prin altă încercare? *Geneza 39:20; Psalmii 105:17, 18; 1 Petru 4:14-16.*

„Rolul pe care îl juca Iosif în scenele din temnița întunecată l-a ridicat în cele din urmă la prosperitate și onoare. Dumnezeu a intenționat ca el să obțină o experiență prin ispite, împotrivire și greutate, ca să-l pregătească să ocupe o poziție înaltă.” – *Comentarii biblice, vol. 1*, pg. 1097 engl.

b. Ce făgăduințe putem reține atunci când trecem prin încercări? *Geneza 39:21; 1 Corinteni 10:13; Filipeni 4:19.*

„Dumnezeu a păzit în siguranță reputația [lui Iosif] care a fost defăimată de o acuzatoare rea și, după aceea, la timpul stabilit de El, a făcut ca reputația lui să strălucească.” – *Spiritual Gifts, vol. 3*, pg. 145.

„La fiecare ispită avem făgăduința lui Dumnezeu că există o cale de scăpare. Atunci de ce sunt atât de mulți biruiți? Pentru că nu își pun încrederea în Dumnezeu.” – *Cumpătarea creștină și igiena biblică*, pg. 22 engl.

2. SATISFACȚIE DEPLINĂ

- a. **Cum a rămas credința lui Iosif neclintită de această încercare aspră și totuși nedreaptă? Genesa 39:22, 23.**

„La început, temnicerii s-au purtat foarte aspru cu Iosif. Psalmistul spune: ‚I-au strâns picioarele în lanțuri, l-au pus în fiare, până la vremea când s-a întâmplat ce vestise el și până când l-a încercat Cuvântul Domnului.‘ (Psalmii 105:18, 19). Dar adevăratul caracter al lui Iosif iese în evidență, chiar în întunecimea închisorii. S-a ținut cu tărie de răbdarea și credința lui; anii lui de slujire credincioasă au fost răsplătiți în modul cel mai crud, totuși aceasta nu l-a făcut să fie ursuz și lipsit de încredere. El avea acea pace care vine dintr-o conștiință curată și și-a încredințat cazul lui Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeti*, pag 218 engl. (cap. 20).

- b. **Atunci când suntem ispitiți să ne îndoim de Dumnezeu din cauza asprimii unei nedreptăți, de cine ar trebui să ne amintim? Isaia 53:7; 1 Petru 2:21-23.**

„Ești ispitit? [Fratele mai Mare] te va izbăvi. Ești slab? El te va întări. Ești neștiutor? El te va lumina. El ‚tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile.‘ (Psalmii 143:3). Oricare ar fi motivele tale de neliniște sau oricare ar fi încercările tale, prezintă cazul tău înaintea Domnului. Spiritul tău va fi întărit ca să poată rezista. Se va deschide o cale ca să poți scăpa de greutate și încurcături. Cu cât îți dai seama că ești mai slab și mai fără ajutor, cu atât vei deveni mai puternic în tăria Lui.” – *The Signs of the Times*, 15 ianuarie 1902.

- c. **Din ce motiv reiese clar că Potifar nu a crezut în întregime acuzația soției lui? Genesa 39:20: Proverbele 6:34.**

„Dacă Potifar ar fi crezut în întregime acuzațiile soției lui, Iosif și-ar fi pierdut viața. Dar purtarea lui anterioară, modestia și integritatea lui fermă erau o dovadă convingătoare a inocenței lui; și totuși, pentru a salva reputația casei stăpânului său, Iosif a fost sacrificat, în timp ce soția păcătoasă a crescut în ochii prietenilor ei ca un model al virtuții.” – *Idem.*, 8 ianuarie 1880.

3. ÎNCERCAREA UNUI CARACTER

a. Ce a dat pe față atitudinea lui Iosif din închisoare? Filipeni 2:4.

„[Iosif] a fost condamnat ca un criminal într-o închisoare întunecoasă, totuși el nu a devenit ursuz și nu a privit la aspectele descurajatoare ale cazului său. El și-a păstrat răbdarea, nădejdea și credința. El nu și-a închis inima față de omenirea suferindă și nu și-a îndreptat atenția spre sine, ci a căutat să înțeleagă greutățile tovarășilor lui de închisoare, oferindu-le simpatia lui plină de bunătate. A găsit ceva de făcut chiar și în închisoare. El era într-adevăr un serv al servilor. Dumnezeu îl pregătea, în școala suferinței, pentru o utilitate mai mare. El învăța stăpânirea de sine. Dintr-o poziție de onoare și încredere a fost coborât la una de degradare aparentă; însă integritatea, inocența și virtutea nu pot fi niciodată degradate. Înfăptuirea voii lui Dumnezeu fusese motivația principală a prosperității, iar el dă pe față aceeași considerație față de acea voință acum când este închis între pereții închisorii. El a dus cu sine religia oriunde a mers și în orice situație a fost așezat.” – *The Signs of the Times*, 8 ianuarie 1880.

b. În timp ce se afla în închisoare, cu ce fel de calități încerca Dumnezeu să-l inspire pe Iosif? Genesa 40:1-4; 41:33, 38, 39; Proverbele 1:1-5; 14:35.

„[Iosif] nu se gândea la nedreptățile ce i se făcuseră, ci a uitat durerea sa, căutând să ușureze necazurile altora. El a găsit ceva de făcut chiar în închisoare. Dumnezeu îl pregătea în școala suferinței pentru o utilitate mai mare; iar el nu s-a dat înapoi de la disciplina ce îi era necesară. În închisoare, văzând rezultatele opresiunii și ale tiraniei și efectele nelegiuirii, el a învățat lecțiile dreptății, simpatiei și milei, care l-au pregătit să exercite puterea cu înțelepciune și compasiune.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 218 engl. (cap. 20).

„Formarea unui caracter nobil este lucrarea unei vieți și trebuie să fie rezultatul eforturilor sânguinoase și perseverente. Dumnezeu oferă ocazii; succesul depinde de felul în care le folosim.” – *Idem.*, pg. 223 engl. (cap. 20).

„Devenim biruitori prin aceea că-i ajutăm pe alții să biruiască. Noi biruim prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii noastre. Păzirea poruncilor lui Dumnezeu va produce în noi un spirit ascultător, iar slujirea, care este rezultatul unui astfel de spirit, este acceptată de Dumnezeu... Câți din bisericile noastre vor căuta să dea un exemplu care să reflecte asupra omenirii Lumina lumii?” – *The Review and Herald*, 25 februarie 1909.

4. UN ALT PAS ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

- a. Prin providența lui Dumnezeu, cum a putut Iosif să fie de folos paharnicului și pitarului faraonului? Genesa 40:5-8 (p.p). În cine și-a pus Iosif încrederea atunci când a dat interpretarea? Genesa 40:8 (u.p.); Iacov 1:5.

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără muștrare, și ea îi va fi dată.” (Iacov 1:5). O astfel de făgăduință este mai prețioasă decât aurul și argintul. Dacă vei căuta călăuzirea divină cu o inimă umilă în orice necaz și nedumerire, cuvântul Său este chezaș că ți se va da un răspuns binevoitor. Iar cuvântul Său nu poate da greș niciodată.” – *Testimonies, vol. 5, pg. 427 engl.* (cap.: „Afacerile și religia”).

- b. Care a fost visul mai marelui paharnicilor? Ce interpretare i-a dat Iosif? Genesa 40:9-13.

„Apoi paharnicul i-a povestit lui Iosif visul lui pe care el l-a interpretat astfel: paharnicul avea să fie readus în favoarea regelui și va pune paharul în mâna lui faraon ca mai înainte. Paharnicul a fost mulțumit de interpretare și s-a simțit imediat ușurat.

Iosif i-a spus mai marelui paharnicilor că în trei zile el nu se va mai afla în închisoare. El s-a simțit recunoscător față de Iosif datorită interesului pe care acesta i-l arătase și datorită tratamentului amabil pe care îl primise din partea lui și, mai presus de toate, pentru că îl ajutase în suferința lui sufletească, interpretându-i visul.” – *Spiritual Gifts, vol. 3, pg. 147.*

- c. Pitarul era foarte interesat să afle despre visul său. Dar care a fost însemnătatea lui? Genesa 40:16-19. Cât de exacte au fost interpretările lui Iosif? Genesa 40:20-22.

„Mai marele pitarilor, văzând că Iosif dăduse o talmăcire îmbucurătoare’ (Genesa 40:16), și-a făcut curaj și a făcut de cunoscut visul lui. Imediat după ce a povestit visul lui, Iosif s-a întristat. Înțelegea însemnătatea lui teribilă. Iosif avea o inimă amabilă și plină de înțelegere, totuși înaltul lui simț al datoriei l-a făcut să dea interpretarea adevărată și, totuși, tristă, la visul mai marelui pitarilor. El i-a spus că cele trei coșuri de pe capul lui însemnau trei zile. Și că, după cum în visul lui păsările mâncau din bucatele din coșul de deasupra, în același fel aveau să mănânce din carnea trupului lui atârnat de un copac.” – *Idem., pg. 147, 148.*

5. ÎNVĂȚÂND LECȚIILE ÎNCREDERII

- a. După ce a dat interpretarea visului paharnicului, ce l-a rugat Iosif? De ce? **Genesa 40:14, 15.** Cum a răsplătit paharnicul bunătațea lui Iosif? **Genesa 40:23.**

„Paharnicul s-a făcut vinovat de păcatul nerecunoștinței. După ce teama lui a fost îndepărtată prin interpretarea îmbucurătoare a lui Iosif, credea că, dacă era adus din nou în favoarea regelui, cu siguranță își va aminti de captivul Iosif și va vorbi regelui în favoarea lui. El a văzut cum s-a împlinit cu exactitate interpretarea visului, totuși, în prosperitatea lui el a uitat de Iosif în necazul și detenția lui. Nerecunoștința este privită de Domnul ca fiind unul dintre cele mai supărătoare păcate. Și deși este urât de Dumnezeu și om, se repetă zilnic.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 148.

- b. Ce lecție importantă a dorit Dumnezeu să învețe Iosif în timp ce se afla în închisoare? **Ieremia 17:5; Isaia 49:14-16.** De ce? **1 Corinteni 1:31.**

„Iosif a rămas în închisoare încă doi ani. Speranța care se aprinsese în inima lui a murit încet și, la toate celelalte încercări, s-a adăugat înțepătura amară a nerecunoștinței.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 219 engl. (cap. 20).

„Credința înseamnă a avea încredere în Dumnezeu – crezând că El ne iubește și știe cel mai bine ce este spre binele nostru. Astfel, ea ne conduce să alegem calea Sa în loc de calea noastră. În locul ignoranței noastre, ea acceptă înțelepciunea Sa; în locul slăbiciunii noastre, tăria Sa; în locul păcătoșeniei noastre, neprihănirea Sa. Viața noastră, noi înșine, suntem deja ai Săi; credința recunoaște dreptul Său la proprietate și acceptă binecuvântările acestuia. Adevărul, dreptatea și curăția au fost scoase în evidență ca secrete ale succesului în viață. Credința este cea care ne pune în posesia acestor principii.” – *Educația*, pg. 253 engl. (cap.: „Credința și rugăciunea”).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce mijloace folosește Dumnezeu pentru a dezvolta caracterul?
2. De ce putem privi la El atunci când ne confruntăm cu încercări?
3. Cum ar trebui să acționăm atunci când trecem prin încercări și greutăți?
4. Cum primim înțelepciune cu adevărat?
5. Ce ar trebui să ne amintim atunci când suntem dezamăgiți de neglijența umană?

Din temniță în palat

„Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.” (Iacob 4:10).

„Din temniță, Iosif a fost înălțat să fie conducător peste toată țara Egiptului... A dat pe față aceeași credincioșie față de Dumnezeu atunci când se afla în palatul faraonilor ca atunci când se afla în celula închisorii... Atenția plină de credincioșie acordată datoriei în orice împrejurare, de la poziția cea mai umilă și până la cea mai onorată, îi educase toate puterile în vederea celor mai înalte funcții.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 222 engl. (cap. 20).

Recomandare pentru studiu: *The Signs of the Times*, 15 ianuarie 1880.

Duminică

22 februarie

1. VISUL LUI FARAON

- a. După ce l-a lăsat pe Iosif să aștepte doi ani după eliberarea paharnicului, ce vis i-a dat Dumnezeu lui faraon? *Genesa 41:1-7*.

„Regele Egiptului a avut într-o noapte două vise, care păreau să indice către același eveniment și să prezică o mare calamitate. El nu putea să înțeleagă care era semnificația lor, totuși ele continuau să-i frământă mintea. Magii și înțelepții țării lui nu au putut să dea nicio interpretare.” – *Patriarhi și profeti*, pg. 219 engl. (cap. 20).

- b. Cum încerca Dumnezeu să Se descopere lui faraon, așa cum a făcut mai târziu și în cazul lui Nebucadnețar? *Genesa 41:8; Daniel 2:1-11, 29*.

„[Faraon] i-a chemat pe magii Egiptului și pe înțelepți. Regele credea că ei aveau să-l ajute imediat să înțeleagă aceste vise, pentru că aveau reputația de a rezolva problemele. Regele le-a povestit visele, dar a fost foarte dezamăgit să afle că, în ciuda înțelepciunii lor magice lăudate, nu puteau să le explice.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 149.

2. INTERPRETAREA

a. Cum l-a făcut pe paharnic situația dificilă a faraonului să-și amintească de Iosif? Genesa 41:9-13.

„Nedumerirea și neliniștea regelui au crescut, iar groaza s-a răspândit în tot palatul. Agitația generală i-a amintit mai marelui paharnicilor de visul lui; împreună cu acesta a venit și amintirea lui Iosif și durerea remușcării pentru uitarea și nerecunoștința lui. Imediat l-a informat pe rege cum au fost interpretate visul lui și al pitarului de un captiv evreu și cum s-au împlinit prezicerile.

Era umilitor pentru faraon să întoarcă spatele magilor și înțelepților împărăției sale ca să se consulte cu un străin, iar acesta și sclav, dar era gata să accepte cel mai umil serviciu dacă ființa lui neliniștită avea să găsească pacea. S-a trimis imediat după Iosif; el s-a dezbrăcat de haina de întemnițat, s-a ras pentru că părul îi crescuse mult cât timp a fost în dizgrație și întemnițat. Apoi a fost condus în prezența regelui.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 219, 220 engl. (cap. 20).

b. Ce ar trebui să învățăm din obiceiul lui Iosif de a spune și altora despre cunoștința de Dumnezeu? Genesa 41:14-16; 1 Petru 3:15.

„Răspunsul dat de Iosif regelui dă pe față puternica sa credință și o încredere umilă în Dumnezeu. Cu modestie nu și-a însușit slava că ar avea în el însuși o înțelepciune superioară de a interpreta. El spune regelui că nu deține o cunoștință mai mare decât a acelor pe care îi consultase deja. „Nu este în mine.” (Genesa 41:16). Numai Dumnezeu poate să explice aceste taine.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 150.

„Iosif l-a adus pe Dumnezeu cu el în Egipt și acest lucru a fost vizibil prin purtarea lui voioasă în mijlocul necazului lui...”

Religia lui Iosif l-a făcut să-și mențină o dispoziție prietenoasă, să aibă un spirit de înțelegere cald și puternic față de ceilalți oameni, în ciuda tuturor încercărilor lui. Sunt unii care, dacă simt că ceilalți nu se poartă bine cu ei, devin acri, zgârciți, ursuzi și neprietenoși în cuvintele și purtarea lor. Ei se prăbușesc urăți și urându-i pe alții. Dar Iosif a fost un creștin.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pg. 320 engl.

c. Ce profeție a descoperit Dumnezeu lui faraon prin interpretarea lui Iosif? De ce? Genesa 41:25-32; 2 Petru 1:19.

3. ÎNĂLȚAT DE DUMNEZEU

- a. **Ce sfat i-a dat Iosif lui Faraon după ce a interpretat visul? Ce putem învăța din experiența lui Iosif? Genesa 41:33-37; Iacob 4:10.**

„Regele a crezut tot ceea ce a spus Iosif. El a crezut că Dumnezeu era cu el și a fost impresionat de faptul că era cel mai potrivit om să fie așezat la conducere. El nu l-a disprețuit pentru că era un sclav evreu. A văzut că posedea o minte excepțională. „Și faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?” (Genesa 41:38).” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 151, 152.

„Cel care Îl primește pe Hristos printr-o credință vie are o legătură vie cu Dumnezeu și este un vas de onoare. El duce cu el atmosfera cerului care este harul lui Dumnezeu, o comoară pe care lumea nu o poate cumpăra.” – *Comentarii biblice*, vol. 1, pg. 1097.

- b. **Cum l-au schimbat pe Iosif toate încercările și dificultățile? Cum a recunoscut faraon aceasta? Genesa 41:38-45; Faptele Apostolilor 4:13.**

„În tot regatul, Iosif era singurul om înzestrat cu înțelepciune pentru a atrage atenția asupra pericolului care amenința împărăția și pentru a arăta ce pregătire era necesară pentru a face față acestuia; iar regele era convins că el era cel mai bine calificat să pună în aplicare planurile pe care el le propusese. Era clar că era însoțit de o putere divină și că niciunul din funcționarii de stat ai regelui nu era așa de bine calificat să conducă treburile împărăției în această criză. Faptul că era evreu și sclav era de mică importanță când se punea în balanță înțelepciunea lui evidentă și judecata lui sănătoasă. „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?”, (Genesa 41:38) a spus regele consilierilor săi...

Caracterul lui Iosif a trecut cu bine testul atât în necaz cât și în prosperitate. Aceeași credincioșie față de Dumnezeu a dat pe față când a stat în palatul faraonilor, cât și atunci când se afla în celula închisorii. Era în continuare un străin într-o țară păgână, despărțit de cei ai lui, închinători ai lui Dumnezeu; dar el a crezut din toată inima că mâna divină îi îndrumase pașii și, sprijinindu-se continuu pe Dumnezeu, și-a îndeplinit cu credincioșie datoriile ce reveneau poziției lui. Prin Iosif, atenția regelui și a marilor bărbați ai Egiptului a fost îndreptată către adevăratul Dumnezeu; și, deși aveau la idolatria lor, au învățat să respecte principiile date pe față în viața și caracterul închinătorului la Iehova.” – *Patriarhii și profeți*, 221, 222 engl. (cap. 20).

4. BINECUVÂNTAT DE DOMNUL

- a. **Prin câți ani de încercare a trecut Iosif înainte să-și găsească din nou adevărata libertate? Genesa 37:2; 41:46. De ce a durat atât de mult? Psalmii 27:14; 34:8.**

„Asemenea stelelor de pe întinsul circuit al drumului stabilit lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă, nici amânare.” – *Hristos lumina lumii*, pg. 32 engl. (cap. 3).

„Domnul permite celor pe care îi iubește să fie aduși sub încercare ca să învețe lecțiile prețioase ale încrederii și credinței. Dacă încercările sunt corect primite, se vor dovedi de cea mai înaltă valoare pentru noi în experiența noastră religioasă. Pe măsură ce ne conduc să ne punem încrederea mai hotărât în Dumnezeu, ne familiarizăm mai mult cu caracterul Său.” – *The Signs of the Times*, 10 martie 1881.

„Există o dovadă care se află la îndemâna tuturor – a celor mai educați și a celor mai neștiutori – dovada experienței. Dumnezeu ne invită să probăm pentru noi înșine realitatea Cuvântului Său, adevărul făgăduințelor Sale. El ne îndeamnă ‚gustați și vedeți ce bun este Domnul’ (Psalmii 34:8). În loc de a depinde de cuvântul altuia, trebuie să gustăm pentru noi înșine... Și pe măsură ce ne apropiem de Isus și ne bucurăm de plinătatea dragostei Sale, îndoiala noastră și întunericul vor dispărea în lumina prezenței Sale.” – *Credința prin care trăiesc*, pg. 16.

- b. **Ce arată că Iosif a crezut cu adevărat că visul lui faraon era o profetie pentru viitor? Genesa 41:46-49; Iacob 2:17-22. Cum i-a binecuvântat Dumnezeu credința? Genesa 41:53-57.**

„Deși Iosif a fost înălțat ca un conducător peste toată țara, totuși el nu L-a uitat pe Dumnezeu. El știa că era un străin într-o țară străină, despărțit de tatăl și frații lui, care l-au întristat adesea, dar credea din toată inima că mâna lui Dumnezeu i-a condus drumul să-l așeze într-o poziție importantă. Și, depinzând continuu de Dumnezeu, și-a îndeplinit cu credincioșie toate datoriile funcției sale ca domnitor peste țara Egiptului. În timpul celor șapte ani de rod, pământul a dat bucate din belșug. Iosif a strâns toate bucatele din acești șapte ani de belșug în țara Egiptului. A făcut provizii în cetăți, punând în fiecare cetate bucatele de pe câmpul dimprejur. Iosif a strâns grâu, ca nisipul mării, atât de mult că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură.” (Genesa 41:47-49).

Iosif a călătorit prin toată țara Egiptului, poruncind să se clădească hambare imense și folosind mintea lui clară și judecata lui excelentă pentru a ajuta la pregătirile pentru asigurarea stocării hranei necesare pentru lungii ani de foamete.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 152, 153.

5. DUMNEZEU NE VA ÎNĂLȚA

a. **Cum ne putem ridica deasupra oricăror încercări și greutăți care vin pe calea noastră? Isaia 40:31; Psalmii 11:1.**

„Luați cuvântul lui Hristos ca pe o asigurare. Nu v-a invitat El să veniți la Sine? Niciodată să nu vă permiteți să vorbiți într-un fel lipsit de speranță și curaj. Altfel veți pierde mult. Privind la aparențe și plângându-vă când vin greutăți și dificultăți, dați dovadă de o credință bolnăvicioasă, slabă. Vorbiți și acționați ca și cum credința voastră este invincibilă. Domnul este bogat în resurse; El deține lumea. Priviți spre cer în credință. Priviți la Cel care este lumina, puterea și eficiența.

În adevărata credință se află o energie, o statornicie față de principiu, o fermitate în urmărirea scopului pe care nici timpul, nici necazul nu le pot slăbi.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 146, 147 engl. (cap. 12).

b. **Chiar dacă unele lucruri pot părea imposibile ochiului omenesc, ce ne învață experiența lui Iosif? Comparați Genesa 39:20 cu Genesa 41:41; Marcu 10:27.**

„Domnul l-a ales pe Iosif, prin multă durere să ducă o povară grea într-o națiune idolatră. El trebuia să lucreze în locul ales de Dumnezeu pentru el, astfel încât cunoștința de Dumnezeu să poată străluci în împărăția Egiptului. Iosif nu și-a trădat răspunderea sacră.” – *The Review and Herald*, 25 mai 1897.

„Obstacolele care sunt îngrămădite de Satan pe calea voastră, deși aparent de netrecut ca niște dealuri interminabile, vor dispărea la porunca credinței. ‚Nimic nu v-ar fi cu neputință.’ (Matei 17:20).” – *Hristos lumina lumii*, pg. 431 engl. (cap. 47).

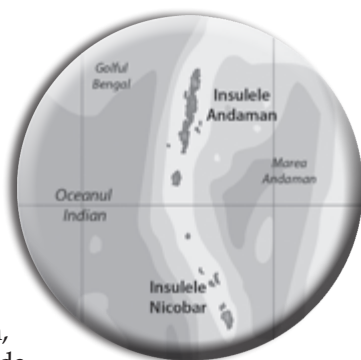
„Limita omului este ocazia lui Dumnezeu.” – *Conflict and Courage*, pg. 336.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce a dat Dumnezeu unui faraon păgân un vis profetic?
2. Mai mult decât orice, de ce mărturisește profeția despre puterea și existența lui Dumnezeu?
3. Ce atitudine ar trebui să cultivăm pentru a fi folosiți de Dumnezeu?
4. Ce experiență dorește Dumnezeu să avem noi toți?
5. Ce ar trebui să ne amintim când ne vom afla în încercare?

Sabat, 7 martie 2015

Darul Sabatului Întâi pentru o biserică pe insulele Andaman și Nicobar, India

India este o republică federală constituțională condusă prin sistem parlamentar și constă din 29 de state și 7 teritorii de uniune. Este o societate pluralistă, plurilingvistă și multi-etnică. Insulele Andaman și Nicobar formează una din cele 7 uniuni.

Există 572 de insule într-un teritoriu de 7.950 km². Dintre acestea, în jur de 34 sunt locuite permanent.

În prima parte a anului 2009, am auzit despre solia reformei prin Lecțiile Școlii de Sabat primite de la un membru al bisericii. Am studiat mai departe pe o pagină de internet a bisericii și ne-am exprimat interesul ca să cunoaștem mai multe despre doctrinele Mișcării de Reformă. Imediat ce ne-am făcut de cunoscut interesul, câțiva frați de la Mișcarea de Reformă ne-au vizitat. Puțin după aceea, un grup de șase persoane au fost botezate și, în 2010, s-a format Misiunea Insulelor Andaman și Nicobar.

Ne-am adunat într-o casă particulară ca un grup nou format. Acum am achiziționat o bucată de pământ unde putem ridica un monument închinat Domnului. Acest lucru ne-ar costa în jur de 80.000\$ din care noi avem 20.000\$. Având în vedere că este o zonă insulară izolată de India continentală, costurile materialelor de construcție sunt în general mai mari din cauza transportului aerian și naval.

Cuvintele solului Domnului răsună până la noi astăzi: „Nevoia de o casă de adunare acolo unde s-a format de curând o grupă de credincioși mi-a fost prezentată într-o expunere panoramică. Am văzut muncitori construind case umile de închinare. Acei nou veniți la credință ajutau de bună voie, iar cei care dispuneau de mijloace ajutau cu mijloacele lor.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 435 engl. (cap.: „Casele de închinare”).

Vă rugăm cu toată seriozitatea, preaiubiți frați și surori, prieteni și vizitatori din întreaga lume să sprijiniți acest proiect cu bunătate și generozitate. În schimb, cu siguranță Domnul vă va îmbogăți cu harul Său.

Fie ca pacea lui Dumnezeu să fie cu voi și să vă ajute să vă deschideți inimile rugându-vă și dăruind pentru acest proiect din această îndepărtată parte a lumii care trece prin greutăți.

Frații și surorile voastre din Insulele Andaman și Nicobar

Prima întâlnire

„Preaiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi.” (1 Petru 4:12).

„Noi stăm înaintea lui Dumnezeu și suntem încercați ca să se vadă dacă putem să fim numărați în familia celor mântuiți din ceruri.” – *Christian Education*, pg. 145.

Recomandare pentru studiu: Patriarhi și profeti, pg. 224-227 engl. (cap. 21).

Duminică

1 martie

1. MOTIVUL FOAMETEI

- a. Ce scop ascuns a avut Dumnezeu atunci când a permis ca foamea să ajungă în Canaan? Gena 42:1, 2; 46:3. Atunci când nu putem înțelege care este intenția lui Dumnezeu în încercările noastre, ce ar trebui să facem? Proverbele 3:5, 6; Evrei 11:6. De ce?

„Cu toții ne dorim răspunsuri imediate și directe la rugăciunile noastre și suntem ispitiți să devenim descurajați în cazul în care răspunsul întârzie sau vine sub o formă în care nu ne așteptăm. Dar Dumnezeu este prea înțelept și prea bun ca să răspundă rugăciunilor noastre întotdeauna exact la timpul și în modul în care dorim noi. El va face mai mult și mai bine pentru noi ca să ne împlinească toate dorințele. Și pentru că putem să ne încredem în înțelepciunea și dragostea Sa, nu ar trebui să-L rugăm să cedeze la voința noastră, ci ar trebui să căutăm să înțelegem și să împlinim planul Său. Dorințele și interesele noastre ar trebui să se piardă în voința Sa.

Aceste experiențe care pun la probă credința sunt pentru binele nostru. Prin ele se vede dacă credința noastră este adevărată și sinceră, bazându-se numai pe Cuvântul lui Dumnezeu sau, dacă, depinzând de împrejurări, este nesigură și schimbătoare. Credința este întărită prin exercitare. Trebuie să lăsam răbdarea să-și facă lucrarea ei desăvârșită, amintindu-ne că există făgăduințe prețioase în Scripturi pentru cei care se încred în Domnul.” – *Slujitorii Evangheliei*, pg. 219 engl. (cap.: „Supunerea față de voia lui Dumnezeu”).

- b. De ce a trimis Iacov numai zece fii în Egipt? De ce îi era teamă? Gena 42:3, 4.

2. ÎNCERCAREA SINCERITĂȚII

- a. La ce s-a gândit Iosif imediat când și-a recunoscut frații care se plecau înaintea lui atunci când au venit după hrană? Genesa 42:5-9; 37:5-8.

„Când Iosif i-a văzut pe frații lui plecându-se și închinându-se înaintea lui, și-a adus aminte de visele sale, iar scenele din trecut i-au apărut vii înainte. Ochiul lui pătrunzător, examinând grupul, a descoperit că Benjamin nu era printre ei. Căzuse și el victimă cruzimii perfide a acelor bărbați nemișoși? S-a hotărât să afle adevărul.” – *Patriarhi și profesii*, pg. 224, 225 engl. (cap. 21).

- b. De ce nu l-au recunoscut frații lui pe Iosif? Genesa 42:8, 23; 41:42, 43, 45.

„Numele evreiesc [al lui Iosif] fusese schimbat cu unul ales pentru el de rege și nu mai era decât puțină asemănare între primul ministru al Egiptului și tânărul pe care îl vânduseră ismailiților.” – *Idem.*, pg. 224.

- c. De ce i-a trimis Iosif pe frații lui la închisoare timp de trei zile? Ce le-a trecut prin minte în acest timp? Genesa 42:9-17.

„[Iosif] dorea să afle dacă [frații lui] aveau același spirit arogant pe care l-au avut când a fost cu ei...

Acele trei zile petrecute în închisoare au fost zile de necaz pentru fiii lui Iacov. Ei au reflectat la purtarea lor greșită din trecut, în special la cruzimea arătată de ei față de Iosif. Ei știau că, dacă erau condamnați ca spioni și nu puteau să aducă dovezi ca să se dezvinovățească, aveau să moară cu toții sau să devină sclavi. Se îndoiau că vreunul din ei ar fi putut face ceva să-l convingă pe tatăl lor să fie de acord să-l trimită pe Benjamin cu ei, după moartea crudă de care suferise Iosif, așa cum credea el.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1*, pg. 140-142.

„Dumnezeu ne aduce în situații în care suntem încercați ca să vadă dacă ne vom încrede într-o putere din afara noastră și superioară nouă. Toți avem trăsături nedescoperite de caracter care trebuie să iasă la lumină prin încercare. Dumnezeu permite acelor care sunt încrezători în sine să fie aspru încercați ca să poată să înțeleagă neajutorarea lor.” – *In Heavenly Places*, pg. 279.

3. CULEGEM CEEA CE AM SEMĂNAT

- a. Pentru cine își făcea Iosif cu adevărat griji? De ce? **Genesa 42:18-20; 35:16-19.**

„[Iosif] era nerăbdător să afle de la [frații lui] informații cu privire la tatăl lui și Benjamin... Despre tatăl lui și Benjamin dorea Iosif să știe.” - *The Spirit of Prophecy, vol. 1, pg. 140.*

- b. De ce au crezut frații lui că a venit acest necaz peste ei? **Genesa 42:21, 22. Ce efect a avut această conversație asupra lui Iosif? Genesa 42:23, 24 (p.p.).**

„[Fiii lui Iacov] l-au vândut pe Iosif ca sclav și se temeau că Dumnezeu dorea să-i pedepsească făcându-i să devină sclavi.” - *Idem., pg. 142.*

„Ei se învinovățeau pentru felul în care s-au purtat cu Iosif: ‚Ei au zis atunci unul către altul: ‚Da; am fost vinovați față de fratele nostru; căci am văzut neliniștea sufletului lui când ne ruga și nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta.’ Ruben a luat cuvântul și le-a zis: ‚Nu vă spuneam eu să nu faceți o astfel de nelegiuire față de băiatul acesta? Dar n-ați ascultat. Acum iată că ni se cere socoteală pentru sângele lui.’ (Genesa 42:21, 22). Ascultându-i, Iosif nu a putut să-și mai controleze emoțiile și a ieșit să plângă.” - *Patriarhi și profeți, pg. 226 engl. (cap. 21).*

- c. Atunci când lucrurile merg prost în viața noastră, pe cine suntem tentați să dăm vina? **Genesa 42:24-28. Cine era de fapt adevărata cauză a problemei lor? Galateni 6:7, 8; Numeri 32:23.**

„O, de ar putea fi impresionată corect mintea tinerilor și a vârstnicilor cu privire la extrema păcătoșenie a păcatului! O, de ar înțelege bine cu toții cât de ofensator este acesta înaintea lui Dumnezeu și cât de mult rău face omenirii! Cuvântul adevărului declară: ‚Dar dacă nu faceți așa, păcătuiți împotriva Domnului și să știți că păcatul vostru vă va ajunge.’ (Numeri 32:23). Adevăratul caracter al fiecărei fapte din viața noastră va fi făcut de cunoscut. Poate chiar în viața aceasta, prin providența lui Dumnezeu, unele împrejurări neașteptate vor da în vileag faptele tale rele ascunse; dar dacă reușești să ascunzi adevăratul tău caracter de ochii oamenilor, va fi o zi inevitabilă a dezvăluirii rezervată pentru orice suflet care nu se pocăiește de păcatele lui și nu părăsește tot răul prin puterea lui Hristos, care a murit ca noi să trăim.” - *The Review and Herald, 27 martie 1888.*

4. DESCOPERIREA CARACTERULUI

- a. De ce a fost lăsat Simeon în închisoare? Genesa 42:24. Care a fost reacția lui Iacov când i-a fost transmisă această veste? Genesa 42:29-36.

„Întorcându-se în încăpere, [Iosif] a poruncit ca Simeon să fie legat înaintea lor și trimis iarăși în închisoare. În tratamentul crud aplicat fratelui lor, Simeon fusese instigatorul și factorul principal și, din acest motiv, a fost ales el.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 226 engl. (cap. 21).

„Afecțiunile lui Iacov s-au legat de Benjamin cu toată puterea asemenea dragostei unei mame. El arată cât de profund a fost marcat de pierderea lui Iosif. Dar nevoia apăsa asupra lui Iacov și a copiilor lui, iar familiile lor aveau nevoie de hrană.” – *Spiritual Gifts*, vol. 3, pg. 158, 159.

- b. Explicați modul în care declarațiile lui Ruben și Iuda descoperă faptul că dragostea fraților pentru tatăl lor și unii pentru alții a devenit mai profundă după trădarea lui Iosif? Genesa 42:37; 43:8, 9.

„În timpul anilor în care Iosif fusese despărțit de frații lui, acești fii ai lui Iacov și-au schimbat caracterul. Ei fuseseră invidioși, violenți, înșelători, cruzi și răzbunători; dar acum, când treceau printr-o nenorocire, se dovedeau a fi altruști, credincioși unul altuia, devotați tatălui lor și, deși ei înșiși niște bărbați de vârstă mijlocie, supuși autorității lui.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 225 engl. (cap. 21)

- c. Ce tendință dăm adesea pe față în familiile noastre atunci când lucrurile nu merg bine? Genesa 43:1-7. Unde și-a avut originea această slăbiciune? Genesa 3:12, 13; Apocalipsa 12:10.

„Fiecare familie să-L caute pe Domnul în rugăciune serioasă după ajutor ca să facă lucrarea lui Dumnezeu. Să biruiască obiceiurile vorbirii irascibile și a învinovățirii altora. Să caute să fie amabili și curtenitori în cămin, să-și formeze obiceiuri de chibzuință și atenție.

Ce vătămare se aduce în cercul familiei prin rostirea cuvintelor nerăbdătoare, pentru că dacă unul vorbește nerăbdător îl provoacă pe celălalt să răspundă în același spirit și același fel. Atunci vin cuvintele de răzbunare, de îndreptățire de sine și prin astfel de cuvinte se așază pe gâtul vostru un jug greu și supărător; pentru că toate aceste cuvinte amare se vor întoarce într-o recoltă otrăvitoare pentru sufletele voastre.” – *Căminul advent*, pg. 438, 439 engl. (cap. 69).

5. ÎNVĂȚÂND ÎNCREDEREA ÎN MILA LUI DUMNEZEU

- a. Atunci când Iacov s-a văzut strâmtorat, în mâinile cui a fost obligat să se predea? *Genesa 42:19, 20; 43:8-14; Psalmii 33:18-22.*

„Iacov s-a simțit obligat să permită fiului său Benjamin să meargă cu frații lui. El trimite și un dar conducătorului, sperând ca prin acesta să obțină favoarea lui. De asemenea, i-a sfătuit pe fiii lui să ia o sumă dublă de bani și să înapoieze banii găsiți în sacii lor; pentru că, poate, au fost așezați acolo din greșeală. El le-a spus: ‚Luați și pe fratele vostru, sculați-vă și întoarceți-vă la omul acela.’ (Genesa 43:13).

Când fiii au fost gata să plece în călătoria lor nesigură, tatăl lor bătrân s-a ridicat și, stând în picioare în mijlocul lor, și-a ridicat mâinile spre cer și S-a rugat fierbinte Domnului să meargă cu ei și a rostit asupra lor o binecuvântare plină de har: ‚Dumnezeul cel Atotputernic să vă facă să căpătați trecere înaintea omului aceluia și să lase să se întorcă împreună cu voi pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin! Iar eu, dacă trebuie să fiu lipsit de copiii mei, lipsit să fiu!’ (versetul 14).” – *Spiritual Gifts*, pg. 159, 160.

- b. Atunci când trecem prin împrejurări copleșitoare, pe cine ne putem baza mereu? *Plângerile lui Ieremia 3:22, 23; Psalmii 103:13-17.*

„Dacă ne prindem de [Căpetenia mântuirii noastre] printr-o credință vie, spunând cu Iacov: ‚Nu te las să plec!’ (Genesa 32:26); dacă ne rugăm fierbinte: ‚Nu mă lepăda de la fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt’ (Psalmii 51:11), ne aparține făgăduința: ‚Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.’ (Evrei 13:5).” – *Înalta noastră chemare*, pg. 22 engl.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Explicați cum ne pot fi de folos pe termen lung împrejurările negative.
2. Câtă credință putem să ne punem în profețiile lui Dumnezeu?
3. Ce ar trebui să ne amintim mereu atunci când suntem ispitiți să ascundem un păcat?
4. Cum dă pe față o criză familială adevăratul caracter?
5. Ce este îndurarea și de ce depindem de ea atât de mult?

A doua întâlnire

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.” (Ioan 15:12, 13).

„În dragoste se află o putere mai mare decât s-a găsit vreodată în critică. Dragostea își va croi o cale, îndepărtând barierele, în timp ce critica va închide orice cale către suflet.” – *Testimonies, vol. 3, pg. 94 engl.* (cap.: „Lucrarea din Battle Creek”).

Recomandare pentru studiu: *The Signs of the Times*, 29 ianuarie 1880.

Duminică

8 martie

1. TEAMA DE RĂZBUNARE

- a. Atunci când Iosif a pregătit un ospăț pentru frații lui, la ce s-au gândit ei în primul rând? *Genesa 43:16-22*.

„În timp ce erau conduși către palatul guvernatorului, frații erau foarte alarmați, fiindu-le teamă că erau chemați să dea socoteală pentru banii găsiți în sacii lor. Credeau că s-ar fi putut ca aceștia să fie puși acolo în mod intenționat pentru a crea ocazia de a-i face sclavi. În durerea lor, ei s-au consultat cu administratorul casei, relatându-i împrejurările legate de vizita lor în Egipt; și, ca dovadă a nevinovăției lor, l-au informat că aduseseră înapoi banii găsiți în saci, împreună cu alți bani cu care să cumpere merinde; și ei au adăugat: , Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri’ (*Genesa 43:22*).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 228 engl. (cap. 21).

- b. În ce fel dovedește reacția slujitorului faptul că Iosif era cu adevărat un misionar în Egipt? *Genesa 43:23; Romani 10:13-15*.

„Prin Iosif, atenția regelui și a mai marilor Egiptului a fost îndreptată către adevăratul Dumnezeu; și, deși adevăratul Dumnezeu era la idolatria lor, ei au învățat să respecte principiile descoperite în viața și caracterul închinătorului lui Iehova.” – *Idem.*, pg. 222 engl. (cap. 20).

2. UN VIS ÎMPLINIT

- a. Cum s-a simțit Iosif când l-a văzut pe fratele lui mai mic pentru prima dată după douăzeci de ani? Genesa 43:24-30.

„Atunci când Iosif l-a văzut pe Benjamin cu ei, cu greu și-a reținut sentimentele frățești pline de dragoste. A dat instrucțiuni să se pregătească pentru frații lui un ospăț la care să participe și el...

Când Iosif a venit acasă, frații i-a dat darul în numele tatălui lor și s-au plecat înaintea lui până la pământ.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1, pg. 145, 146.*

„Din nou, visele [lui Iosif] i-au revenit în minte și, după ce i-a salutat pe oaspeții lui, s-a grăbit să întrebe: ‚Bătrânul vostru tată, de care ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește? ‚Robul tău, tatăl nostru, este sănătos; trăiește încă, a fost răspunsul în timp ce s-au plecat din nou cu fața la pământ. Apoi, aruncând o privire spre fratele său Benjamin, a zis: ‚Acesta este fratele vostru cel tânăr despre care mi-ați vorbit? ‚Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule! Dar, copleșit de dragoste, nu a mai putut vorbi. ‚A intrat degrabă într-o odaie și a plâns acolo.’ (Genesa 43:27-30).” – *Patriarhi și profeți, pg. 228 engl. (cap. 21).*

- b. De ce se mirau frații lui Iosif în timp ce luau masa cu Iosif? Genesa 43:31-33.

„Iosif i-a așezat pe frații lui la masă, așa cum era obiceiul atunci când vârsta era cunoscută, începând cu cel mai mare, în conformitate cu dreptul de naștere, așezându-i în ordine până la cel mai mic, ca și cum știa perfect care era vârsta fiecăruia. Frații lui s-au mirat de această faptă a lui Iosif, care, credeau ei, nu putea ști despre vârsta lor.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1, pg. 146, 147.*

- c. De ce a căutat Iosif să-l răsfete pe Benjamin în fața fraților lui? Genesa 43:34.

„Când a trimis o porție de hrană la fiecare dintre frații lui, [Iosif] a trimis lui Benjamin de cinci ori mai mult decât celorlalți. El a făcut aceasta, nu numai ca să-și arate considerația deosebită față de fratele lui Benjamin, ci ca să-i încerce și să vadă dacă nutreau aceleași sentimente de invidie față de Benjamin cum avuseră cândva față de el. Credeau că Iosif nu le înțelegea limba și că puteau vorbi liber unii cu alții în prezența lui; de aceea Iosif a avut o ocazie bună să afle despre adevăratele lor sentimente fără ca ei să știe aceasta.” – *Idem., pg. 147 engl.*

3. ÎNCERCAREA DRAGOSTEI

a. De ce a pus Iosif paharul lui în sacul lui Beniamin? Genesa 44:1-6.

„Totuși, [Iosif] dorea să-i încerce [pe frații lui] în continuare și, înainte de plecarea lor, a poruncit ca propriul lui pahar din argint să fie ascuns în sacul celui mai mic.

Plini de bucurie, ei au plecat înapoi spre casă. Simeon și Beniamin erau cu ei, animalele lor erau încărcate cu grâne și toți aveau simțământul că scăpaseră de pericolele care păruseră să le dea târcoale. Dar, de abia au ajuns la marginea cetății, când au fost ajunși de administratorul guvernatorului, care le-a adresat întrebarea usturătoare: „Pentru ce ați răsplătit binele cu rău?” (Genesa 44.4).” – *Patriarhi și profeți*, pg. 229 engl. (cap. 21).

b. Cum au reacționat frații când au văzut paharul în sacul lui Beniamin? Genesa 44:11-13. De ce a început slujitorul cu cel mai mare frate?

„Regii și conducătorii aveau un pahar din care beau; se considera că acesta avea puterea de a descoperi orice substanță otrăvitoare care ar fi fost pusă în băutura lor... „Îndată și-a coborât fiecare [din fiii lui Iacov] sacul la pământ. Fiecare și-a deschis sacul. Economul i-a scotocit, începând cu cel mai în vârstă și sfârșind cu cel mai tânăr; și paharul a fost găsit în sacul lui Beniamin.” (Genesa 44:11, 12).

Toți au fost surprinși când s-a făcut această descoperire; și, pentru a-și exprima marea lor durere, și-au sfâșiat hainele, așa cum era obiceiul atunci când cineva se afla într-o mare nenorocire. Beniamin a fost mai uimit și nedumerit decât frații lui. Ei s-au întors în cetate plini de neliniște și teamă. Credeau că mâna lui Dumnezeu era împotriva lor din cauza răutății lor din trecut.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1*, pg. 147, 148.

c. De ce este important să ne alegem cuvintele cu atenție, chiar și atunci când ne simțim siguri pe noi înșine? Genesa 44:7-10; Matei 12:36, 37.

„Conform cu propria lor promisiune, Baniamin trebuia să fie condamnat la o viață de sclavie. Ei credeau că temerile tatălui lor aveau să se împlinească întocmai. Necazul căzuse asupra mult iubitului său Beniamin.” – *Idem.*, pg. 148.

4. DRAGOSTEA FRAȚILOR DATĂ PE FAȚĂ

- a. Ce faptă a lui Iuda arată că frații se căiseră cu totul de păcatul lor perfid comis cu douăzeci de ani în urmă? **Genesa 44:14-34; Ioan 15:12, 13.**

„Iuda le-a spus fraților lui că Dumnezeu descoperise nelegiuirea lor de a-și vinde fratele în Egipt, și întorcea asupra lor păcatele lor, îngăduind ca și ei să devină sclavi.

Iosif a refuzat să-i accepte pe toți ca sclavi așa cum spusese Iuda... Iuda a vorbit cu Iosif luându-l deoparte, și i-a relatat despre ezitarea tatălui lor de a-l lăsa pe Beniamin să vină cu ei în Egipt și că el se angajase că, dacă nu-l va aduce pe Beniamin înapoi la tatăl lui, avea să poarte vina pentru totdeauna. El a pledat cu elocvență în favoarea tatălui său, povestind despre marea lui durere când l-a pierdut pe Iosif și că Beniamin era tot ce rămăsese de la mama pe care tatăl o iubea și că, dacă Beniamin avea să fie despărțit de tatăl lui, el avea să moară; pentru că viața lui era legată de viața băiatului. Apoi, Iuda s-a oferit cu noblețe să devină sclav în locul fratelui său; pentru că nu putea să se întâlnească cu tatăl lui fără Beniamin.” - *The Spirit of Prophecy, vol. 1, pg. 148, 149.*

- b. **După pledoaria lui Iuda pentru cruțarea lui Beniamin și salvarea tatălui de la durere, ce a fost Iosif constrâns să facă? Genesa 45:1-2**

„Iosif era mulțumit. El i-a încercat pe frații lui și văzuse în ei roadele adevăratei pocăințe pentru păcatele lor; și a fost tulburat atât de mult încât nu a mai putut să-și ascundă sentimentele și a cerut să fie lăsat singur cu frații lui. Atunci a dat frâu liber sentimentelor lui înăbușite mult timp și a plâns tare.” - *Idem., pg. 149 engl.*

- c. **De ce au fost frații lui Iosif îngrijorați după destăinuirea făcută de acesta? Genesa 45:3, 4.**

„Frații [lui Iosif] au rămas nemișcați, muți de teamă și uimire. Conducătorul Egiptului era fratele lor, Iosif, pe care ei îl invidiaseră, pe care l-ar fi ucis și pe care l-au vândut în cele din urmă ca sclav! Toată purtarea lor rea față de el le-a trecut pe dinaintea lor. Și-au amintit cum au disprețuit visele lui și cum au lucrat ca să împiedice împlinirea lor. Cu toate acestea, ei își făcuseră partea în împlinirea acestor vise; iar acum, că se aflau cu totul sub puterea lui, el avea să se răzbune fără îndoială din cauza răului prin care trecuse.” - *Patriarhi și profeti, pg. 230 engl. (cap. 21).*

5. IERTAREA: SENTIMENTUL CARE ADUCE VINDECARE

a. Cum și-a arătat Iosif grija față de sentimentele fraților lui și iertarea față de ei? *Genesa 45:5*.

„Când a văzut tulburarea fraților săi, Iosif le-a spus: ‚Aproiați-vă de mine.‘ Și ei s-au apropiat. El a zis: ‚Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt.‘ (*Genesa 45:4*). El a căutat cu noblețe ca să facă această ocazie cât de ușoară cu putință pentru frații lui. Nu dorise să mărească stânjeneala lor, condamnându-i. El credea că suferiseră destul pentru cruzimea lor față de el și a căutat să-i mângâie. – *The Spirit of Prophecy, vol. 1, pg. 150*.

b. Care este singura cale prin care orice relație se poate vindeca și restabili? *Matei 18:21, 22; Coloseni 3:12, 13*. Care este cea mai mare piatră de poticnire în calea restabilirii relațiilor? *Proverbele 13:10*.

„Este întotdeauna umilitor să îți se arate greșelile. Nimeni nu ar trebui să amărăscă și mai mult această experiență printr-o condamnare inutilă. Nimeni nu a fost vreodată îndreptat prin reproșuri; ci mulți au fost în felul acesta îndepărtați și au fost conduși să-și împietrească inima față de convingere. Un spirit gingaș, calm, o purtare atrăgătoare îl poate salva pe cel rătăcitor și ascunde o mulțime de păcate. – *Divina vindecare, pg. 166 engl. (cap.: „Ajutându-i pe cei ispitiți“)*.

„Dacă mândria și egoismul ar fi date la o parte, în cinci minute s-ar îndepărta cele mai multe dintre divergențe. Îngerii au fost întristați, iar Dumnezeu nemulțumit de orele care au fost petrecute în îndreptățire de sine. – *Experiențe și viziuni, pg. 119 engl. (cap.: „Pentru cei lipsiți de experiență“)*.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce se va întâmpla cu cei din jurul nostru dacă lăsăm ca lumina noastră să strălucească așa cum a făcut Iosif?
2. Explicați de ce Iosif avea încă rețineri în a se încrede în frații lui.
3. De ce a poruncit Iosif ca paharul să fie pus în sacul lui Beniamin?
4. De unde a știut Iosif că frații lui se schimbaseră?
5. Ce sau cine este cea mai mare piatră de poticnire în calea împăcării?

Reunirea familiei

„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8:28).

„Toate experiențele și situațiile sunt lucrătorii lui Dumnezeu, prin care binele este adus la noi. Să privim la lumina din spatele norului.”
– *My Life Today*, pg. 185.

Recomandare pentru studiu: *The Signs of the Times*, 5 februarie 1888.

Duminică

15 martie

1. CĂLĂUZIREA LUI DUMNEZEU

a. Cum a arătat Iosif fraților lui că tot ceea ce se întâmplase înainte venise ca rezultat al providenței lui Dumnezeu și nu prin voință omenească? *Genesa 45:5-13*.

b. În calitate de creștini, ce ar trebui să căutăm mereu și să recunoaștem? *Iacov 4:13-15; Proverbele 16:9; Matei 26:39*.

„Mulți sunt încă încercați... Ei nu aud glasul lui Dumnezeu care le vorbește direct din ceruri, dar El îi cheamă prin învățăturile cuvântului Său și evenimentele providenței Sale. Poate că li se cere să renunțe la o carieră care promite bogăție și onoare, să părăsească legături apropiate și profitabile și să se despartă de rude, să pornească pe o cale care pare a fi o cale a jertfirii de sine, a greutăților și a sacrificiului. Dumnezeu are pentru ei o lucrare de făcut; dar o viață de comoditate și influența prietenilor și a rudelor i-ar împiedica să dezvolte tocmai acele trăsături care sunt esențiale pentru împlinirea ei. El îi cheamă de la influențele și ajutorul omenească și-i conduce să simtă nevoia de ajutorul Său și să depindă doar de El, ca El să Se poată descoperi lor. Cine este gata ca la chemarea Providenței să renunțe la planurile nutrite și la legăturile apropiate? Cine dorește să primească noi datorii și să intre în câmpuri neîncercate, împlinind lucrarea lui Dumnezeu cu o inimă hotărâtă și binevoitoare, de dragul lui Hristos privind pierderile ca un câștig?” – *Patriarhi și profeți*, pg. 126, 127 engl. (cap. 11).

2. VESTEA BUNĂ

- a. **Cât de dulci sunt căile lui Dumnezeu dacă avem suficientă încredere în ele? Genesa 45:14, 15. Ce a trebuit să mărturisească frații lui Iosif?**

„[Frații lui Iosif] și-au mărturisit în umilință greșelile pe care le comiseră față de Iosif și l-au rugat să-i ierte și s-au bucurat nespus că l-au găsit în viață; pentru că suferiseră muștrări de conștiință și o mare durere sufletească de la fapta lor crudă față de el. Iar acum, când știau că nu se făcuseră vinovați de sângele lui, mintea lor apăsată a fost eliberată.

Iosif i-a iertat pe frații lui cu dragă inimă și i-a trimis acasă încărcăți cu provizii, care și tot ceea ce era necesar pentru mutarea familiilor lor și a tatălui lor în Egipt.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, pg. 151.

- b. **Ce eveniment dă pe față marea dragoste a lui Iosif față de fratele lui mai mic? Genesa 45:16-23. De ce a luat Iosif o măsură de precauție în timp ce frații lor plecau? Genesa 45:24.**

„[Iosif] se temea ca nu cumva [frații lui] să intre într-o dispută și să se acuze unul pe altul cu privire la purtarea lor crudă față de el.” – *Idem.*, pg. 151, 152.

- c. **Cum a reacționat Iacov la vestea că Iosif era încă în viață? Ce păcat dureros au fost nevoiți frații să mărturisească după toți acei ani? Genesa 45:25-28.**

„Fiii lui Iacov s-au întors la tatăl lor cu vești pline de bucurie: ‚Iosif tot mai trăiește și chiar el cârmuiește toată țara Egiptului.’ La început, bărbatul în vârstă a fost copleșit; el nu putea crede ce auzea; dar, când a văzut lungul șir de care și animale încărcate și când Benjamin era iarăși cu el, a fost convins și, nespus de bucuros, a exclamat: ‚Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte.’ (Genesa 45:26, 28).

Mai rămânea încă un act de umilință pentru cei zece frați. Ei i-au mărturisit acum tatălui lor cruzimea și înșelăciunea lor care, timp de atât de mulți ani, amărâseră viața sa și a lor. Iacov nu-i bănuise de un păcat atât de josnic, dar a văzut că totul a fost condus spre bine și el i-a iertat și binecuvântat pe copiii săi care greșiseră.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 231, 232 engl. (cap. 21).

3. IACOV ÎȘI RECÂȘTIGĂ FIUL

- a. Ce ar trebui să învățăm din felul în care Iacov a dorit să fie sigur de binecuvântarea lui Dumnezeu înainte de a pleca din țara făgăduită a Canaanului? **Genesa 46:1-7.**

„[Iacov] și-a început călătoria cu o inimă plină de încântare și, când a ajuns la Beer-Șeba, a adus jertfe de recunoștință și s-a rugat lui Dumnezeu ca să-l binecuvânteze și să-i facă de cunoscut dacă mutarea lor în Egipt îi era plăcută. Iacov a dorit o dovadă de la Dumnezeu că el avea să meargă cu ei. [Genesa 46:2-4 citat]” – *The Spirit of Prophecy, vol. 1*, pg. 152.

„Trebuie să venim la Domnul cu toate poverile noastre căutând înțelepciune de sus ca să ne călăuzească la orice pas.” – *The Signs of the Times*, 15 august 1892.

- b. De ce a dorit Dumnezeu ca poporul Său să se mute în Egipt? **Genesa 46:3; 12:1, 2; Psalmii 105:17, 20-24.**

„Lui Avraam i se dăduse făgăduința că urmașii săi aveau să fie fără număr ca stelele, totuși până acum poporul ales crescuse încet. Iar țara Canaanului nu oferea un loc prielnic pentru dezvoltarea unei națiuni așa cum fusese profetizat. Se afla în posesia unor puternice triburi păgâne iar ele nu aveau să fie deposedate până „la al patrulea neam” (Genesa 15:16). Dacă urmașii lui Israel urmau să devină un popor numeros aici, trebuia fie să-i alunge pe locuitorii țării, fie să se împrăștie printre ei... Egiptul, însă, a oferit condițiile necesare pentru împlinirea scopului divin. O parte bine udată și fertilă a țării le-a fost pusă la dispoziție, oferind toate avantajele pentru creșterea lor rapidă.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 232 engl. (cap. 21).

- c. Cum s-a împlinit ultima dorință a lui Iacov? **Genesa 46:29, 30.**

„[În ținutul Gosen] a venit Iosif în carul său oficial însoțit de o suită princiară. Strălucirea din jurul său și demnitatea poziției sale au fost uitate; un singur gând îi umplea mintea, o singură dorință îi mișca inima. Privind la călătorii care se apropiau, dragostea, care fusese reprimată atât de mulți și îndelungați ani, nu a mai putut fi nicidecum controlată. El a sărit din carul lui și a alergat înainte pentru a-i ura bun venit tatălui său.” – *Idem.*, pg. 233.

4. NU SE CAUTĂ NICIO RĂZBUNARE

a. De ce l-a făcut Iacov pe Iosif să jure că-i va duce trupul înapoi în țara Canaanului? Genesa 47:27-31; 17:8.

b. De ce anume s-au temut frații lui Iosif atunci când Iacov a murit? Și de ce? Genesa 50:14-18.

„După înmormântarea lui Iacov, teama a umplut iarăși inima fraților lui Iosif. În ciuda bunătății sale față de ei, vinovăția îi făcea să fie neîncredători și suspicioși. Poate că el nu făcuse decât să amâne răzbuarea lui, din respect față de tatăl lor și acum avea să trimită asupra lor mult întârziata pedeapsă pentru nelegiuirea lor. Nu îndrăzneau să apară înaintea lui în persoană, ci au trimis un mesaj: ‚Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte: ‚Așa să vorbiți lui Iosif: ‚Oh! iartă nelegiuirea fraților tăi și păcatul lor, căci ți-au făcut rău!’... Această solie l-a afectat pe Iosif până la lacrimi și, încurajați de aceasta, frații lui au venit și au căzut înaintea lui cu cuvintele: ‚Suntem robii tăi.’ Dragostea lui Iosif pentru frații săi era adâncă și lipsită de orice egoism; iar pe el îl durea gândul că aceștia puteau să-l privească ca purtând în suflet un spirit de răzbuarea față de ei. Iosif le-a zis: ‚Fiți fără teamă; căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu?’ (Genesa 50:16-19).” – *Pa-triarhi și profeți*, pg. 239 engl. (cap. 21).

c. Explicați de ce Iosif nu era plin de ranchiună sau de dorința de răzbuarea. Genesa 50:19-21; Romani 12:17-21.

„Când frații lui Iosif și-au recunoscut păcatul înaintea lui, el i-a iertat din toată inima și, prin faptele lui de bunăvoință și dragoste, a arătat că nu nutrea resentimente din cauza felului plin de cruzime în care se purtasera față de el.” – *The Signs of the Times*, 5 februarie 1880.

„Unul dintre cele mai obișnuite păcate și unul cu cele mai vătămătoare rezultate este păcatul îngăduinței unui spirit neiertător. Câți nu nutresc o ură puternică sau un spirit de răzbuarea ca mai apoi să se plece înaintea lui Dumnezeu și să-i ceară să fie iertați așa cum iartă și ei. Sigur că ei nu pot avea o apreciere corectă a importanței acestei rugăciuni altfel nu ar îndrăzni să o rostească cu buzele lor... Dacă, în toată umblarea lor de zi cu zi, creștinii ar pune în practică principiile acestei rugăciuni, ce schimbare binecuvântată ar avea loc în biserică și în lume! Aceasta ar fi cea mai convingătoare mărturie care ar putea fi dată cu privire la realitatea religiei Bibliei.” – *Testimonies*, vol. 5, pg. 170, 171 engl. (cap.

5. ȚARA FĂGĂDUINȚEI

- a. Ce făgăduință profetică a făcut Iosif celor iubiți ai lui chiar înainte ca el să moară? Cine a fost chemat să împlinească acea făgăduință? *Genesa 50:22-26; Exodul 3:1-10.*

„[Exodul 3:2-10 citat] Sosise timpul când Dumnezeu avea să-l facă pe Moise să schimbe toiagul de păstor cu toiagul lui Dumnezeu, căruia avea să-i dea puterea să facă semne și minuni în eliberarea poporului Său de sub apăsare și în păstrarea lui în timp ce era urmărit de vrăjmașii lui.” – *Spiritual Gifts, vol. 3, pg. 188.*

- b. De ce a fost această făgăduință atât de importantă pentru Iosif și urmașii lui? *Genesa 17:7, 8; Evrei 11:13-16.*

„Dumnezeu i-a dat lui Avraam prilejul să vadă această moștenire nepieritoare și, cu nădejdea aceasta, el a fost mulțumit. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu’ (Evrei 11:9, 10).

Cu privire la urmașii lui Avraam, este scris: „În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urât de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ” (versetul 13). Noi trebuie să trăim aici ca străini și călători, dacă dorim să câștigăm „o patrie mai bună, adică o patrie cerească” (versetul 16). Aceia care sunt copii ai lui Avraam vor umbla după cetatea pe care o aștepta și el, „al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeti, pg. 170 engl. (cap. 14).*

Vineri

20 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum ne poate schimba atitudinea în viață credința în providența lui Dumnezeu?
2. De ce este mult mai bine să ne mărturisim păcatele mai devreme decât mai târziu?
3. Enumerați motivele pentru care Dumnezeu l-a condus pe poporul Său în Egipt.
4. Care păcat distruge prea adesea dragostea și pacea dintre frații de corp?
5. Unde era concentrată credința patriarhilor?

Un simbol al lui Hristos

„Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus.” (Filipeni 2:5).

„Viața lui Iosif ilustrează viața lui Hristos.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 239 engl. (cap. 21).

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol. 2, pg. 200-215 engl. (cap.: „Suferințele lui Hristos”).

Duminică

22 martie

1. TRĂDAT DE FRAȚII LUI

a. Cum se compară trădarea fiilor lui Iacov față de Iosif cu trădarea lui Hristos? *Genesa 37:18; Ioan 1:11; Matei 21:37-39.*

„Viața lui Iosif ilustrează viața lui Hristos. Invidia i-a determinat pe frații lui Iosif să-l vândă ca sclav; ei sperau să-l împiedice să ajungă mai mare ca ei. Și, când a fost dus în Egipt, se măguleau că nu aveau să mai fie necăjiți de visele lui și că au îndepărtat orice posibilitate ca acestea să se împlinescă. Însă felul lor de a acționa era condus de Dumnezeu pentru ca să se împlinescă tocmai acel eveniment pe care ei căutau să-l împiedice. În același fel, preoții și bătrânii evrei erau geloși pe Hristos, temându-se ca nu cumva El să atragă atenția poporului de la ei. L-au trimis la moarte ca să-L împiedice să devină rege, dar prin aceasta ei au cauzat tocmai acest rezultat.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 239 engl. (cap.21).

b. În ce fel s-a asemănat vinderea lui Iosif cu vinderea lui Hristos prin Iuda? *Genesa 37:28; Matei 26:14-16.*

„Iosif a fost vândut vrăjmașilor lui de către proprii lui frați în schimbul unei mici sume de bani. Fiul lui Dumnezeu a fost vândut celor mai înverșunați vrăjmași ai Săi de către unul dintre ucenicii Lui. Isus a fost blând și sfânt. Viața Sa a fost una de jertfire de sine, bunătate și sfințenie fără egal. El nu era vinovat de niciun rău. Totuși, martori falși au fost angajați să mărturisească împotriva Lui. El a fost urât pentru că a condamnat constant păcatul și decăderea.” – *Comentarii biblice*, vol. 1, pg. 1096 engl.

2. ACUZAT PE NEDREPT

- a. **Ce s-a întâmplat cu hainele lui Iosif și ale lui Hristos? Genesa 37:23, 31; Matei 27:28, 35.**

„Frații lui Iosif l-au dezbrăcat de haina lui pestriță. Executorii lui Isus au tras la sorți pentru haina lui fără nicio cusătură.” – *Comentarii biblice, vol. 1, pg. 1096.*

- b. **Cum au avut ca rezultat acțiunile acelor care se împotriveau lui Iosif și lui Hristos tocmai salvarea lor? Genesa 50:20, 21; Faptele Apostolilor 2:36-38.**

„Iosif, prin aceea că a fost vândut de frații lui în Egipt, a devenit un salvator al familiei tatălui lui. Totuși, acest lucru nu a micșorat vinovăția fraților lui. Răstignirea lui Hristos de către vrăjmașii Săi a făcut ca El să fie Răscumpărătorul omenirii, Mântuitorul omenirii căzute, conducătorul peste întreaga lume. Dar crima vrăjmașilor Săi era la fel de îngrozitoare ca și cum mâna providențială a lui Dumnezeu nu ar fi controlat evenimentele spre slava Sa și binele omului.” – *The Signs of the Times, 5 februarie 1880.*

- c. **În ce fel este atitudinea lui Iosif în suferință un simbol al suferințelor lui Hristos? Genesa 39:19, 20; Isaia 53:6-8.**

„Iosif a umblat cu Dumnezeu. Și când a fost în închisoare și a suferit din cauza nevinovăției sale, el a suportat aceasta cu blândețe și fără murmur. Stăpânirea sa de sine, răbdarea lui în necazuri și credințioșia lui statornică au fost înregistrate pentru binele tuturor acelor care urmau să trăiască după aceea pe pământ.” – *Idem.*

„Aproape de cruce sunt preoții și bătrânii orbi, bigoți și necredincioși, care batjocoresc, iau în derâdere și își bat joc: ‚Tu, care strici Templul și-l zidești la loc în trei zile, mântuiește-Te pe Tine însuși.‘ (Matei 27:40)...

Ca răspuns la toate acestea, Isus nu a spus niciun cuvânt. În timp ce cuiele erau bătute prin mâinile Sale și stropii de sudoare ai agoniei străpungeau prin porii Lui, de pe buzele palide și tremurânde ale nevinovatului Suferind a fost șoptită o rugăciune a iubirii iertătoare pentru ucigașii Săi: ‚Tată, iartă-i căci nu știu ce fac.‘ (Luca 23:34).” – *Testimonies, vol. 2, pg. 208, 209 engl. (cap.: „Suferințele lui Hristos”).*

3. ÎNĂLȚAT LA ONOARE

- a. După ce a fost eliberat din închisoare, Iosif a ajuns al doilea om în stat; i s-a dat un nou nume; și toți se plecau înaintea lui. Cum se compară aceasta cu Hristos, după ce a fost eliberat din închisoarea morții? **Genesa 41:41-45; Evrei 10:12, 13; 1:3, 4; Filipeni 2:9-11.**

„Atunci când omul s-a răzvrătit, Hristos a devenit garantul și înlocuitorul lui. El a preluat lupta cu puterile întunericului; și când, prin moartea Sa, El l-a nimicit pe cel ce avea puterea morții, cele mai înalte onoruri au fost așezate asupra Sa. El S-a suit pe înălțime, a luat robia roabă și a stat la dreapta lui Dumnezeu - același Isus care a purtat blestemul păcatului pentru noi. Și I S-a dat un nume care este mai presus de orice nume, încât la numele lui Isus orice genunchi să se plece. Dumnezeu l-a delegat Lui puterea Sa; El are cheile morții și ale mormântului.” – *Bible Echo*, 15 ianuarie 1889.

- b. Ce asemănări se pot găsi în viața de misiune a lui Iosif și Hristos? Cum i-a folosit Dumnezeu pe fiecare dintre ei ca să salveze viețile altora? **Genesa 45:5-8; Ioan 3:16, 17; 6:53, 63; 5:24.**

„Istoria unui Mântuitor răstignit și înviat este marea temă centrală a Cuvântului lui Dumnezeu. În Psalmi, în profeții, în evanghelii și în epistole, Dumnezeu a scos în evidență prin revelație adevărurile vitale cu privire la acordul dintre Tatăl și Fiul pentru asigurarea salvării omenirii căzute.

Hristos a fost răstignit ca să salveze lumea. Pentru vrăjmașii Săi, pentru o omenire care era răsculată împotriva lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru a suferit cele mai chinuitoare agonii pe care le poate suporta natura umană. El a luat ample măsuri pentru păcătoși, ca să nu fie nevoie ca ei să piară. În lumina agoniei Sale de moarte pe cruce, putem ști că oricine care se pocăiește cu adevărat și-L primește ca Mântuitor personal va avea viața veșnică.” – *The Review and Herald*, 24 septembrie 1908.

„Invitația evangheliei trebuie dată întregii lumi...”

Lumea pierde din lipsă de evanghelie. Există o foamete după Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt puțini cei ce predică cuvântul neamestecat cu tradiția omenească. Deși oamenii au Bibliile în mână, ei nu primesc binecuvântarea pe care Dumnezeu a așezat-o în ea pentru ei. Domnul îi cheamă pe slujitorii Săi să ducă solia la oameni. Cuvântul vieții veșnice trebuie dat celor care pier în păcatele lor.” – *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 228, 229 engl. (cap. 18).

4. ȚARA FĂGĂDUINȚEI

- a. În ce sens simbolizează ducerea trupului lui Iosif în Canaan nădejdea pe care o avem în Canaanului ceresc? *Genesa 50:25; Exodul 13:18, 19; Evrei 11:22, 39, 40.*

„Prin veacurile de trudă ce au urmat, acel sicriu, un aducător aminte al cuvintelor rostite de Iosif pe patul de moarte, dovedea lui Israel că erau numai călători în Egipt și îi îndemna să-și păstreze nădejdea ațintită asupra țării făgăduinței, pentru că timpul eliberării avea să vină cu siguranță.” – *Patriarhi și profeți*, pg. 240 engl. (cap. 21).

„Singura nădejde a națiunii iudaice se afla în acceptarea lui Hristos, în părăsirea păcatelor lor și în împăcarea lor cu Dumnezeu. Uniți cu Hristos, ei aveau să devină cu adevărat o mare națiune. El avea să lucreze pentru ei așa cum lucrase și ei în trecut. Dacă erau ascultători, El avea să-i conducă spre Canaanul ceresc așa cum îi adusese în Canaanul pământesc.” – *The Signs of the Times*, 21 iulie 1898.

- b. Ce nădejde avem în călătoria noastră prin această lume? *1 Tesaloniceni 4:13-18; Ioan 14:1-3.*

„Într-adevăr, suntem călători aici și peregrini către o țară mai bună. Viitorul nostru cămin se află în Canaanul ceresc, acolo unde vom bea dintr-un „râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care iese din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.” (Apocalipsa 22:1).” – *The Review and Herald*, 17 noiembrie 1885.

„Sunt obligată să vă spun că nu știți cât de repede va veni criza. Ea se apropie treptat de noi, ca un hoț. Soarele strălucește pe cer, făcându-și ocolul obișnuit, și cerurile încă mai spun slava lui Dumnezeu; oamenii își urmează cursul lor obișnuit mâncând și bând, plantând și construind, luând și dând în căsătorie; negustorii încă vând și cumpără; publicațiile apar încă una după alta; oamenii se îmbrăncesc unii pe alții, căutând să obțină locul cel mai de frunte; iubitorii de plăceri merg încă la teatru, curse de cai și jocuri de noroc și predomină freamătul cel mai mare; dar ceasul încercării se încheie repede și fiecare caz este pe cale de a fi hotărât pentru veșnicie. Sunt puțini cei care cred din inimă și din suflet că avem un cer de câștigat și un iad de evitat; dar aceștia își arată credința prin fapte.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 413, 414 engl. (cap. 58, „În vederea apropiatei reveniri”).

5. CARACTERUL LUI HRISTOS

- a. Care este singura cale prin care putem deveni la fel de credincioși lui Dumnezeu ca Iosif? Filipeni 2:5; 2 Corinteni 3:18; Evrei 12:2.

„Prețioase sunt privilegiile acordate celui care rămâne în Hristos... Mintea lui Hristos rămâne în urmașii Săi credincioși; dorințele lor sunt în conformitate cu voința Sa; rugăciunile lor sunt dictate de Spiritul Său. Ei primesc răspunsuri la rugăciunile lor; pentru că ei cer binecuvântări pe care El le revarsă cu plăcere.” – *Înalta noastră chemare*, pg. 147 engl.

- b. În aceste zile de pe urmă când predomină răutatea, care ar trebui să fie dorința noastră mai presus de orice? 1 Ioan 3:2, 3; 1 Petru 2:21-23; 5:10.

„Atunci când omul este în părtășie cu Dumnezeu, țelul statornic care i-a păstrat curății pe Iosif și Daniel în mijlocul nelegiurii de la curțile păgâne, va face ca viața lui să fie de o puritate nemânjită. Hainele caracterului său vor fi fără pată. În viața lui, lumina lui Hristos nu va păli. Luceafărul strălucitor de dimineață va străluci constant asupra lui într-o slavă neschimbătoare.

O asemenea viață va fi o putere în societate. Va fi o barieră împotriva răului, o siguranță pentru cel ispitit, o lumină călăuzitoare pentru cei care, în mijlocul necazurilor și descurajărilor, caută calea cea dreaptă.” – *Divina vindicare*, pg. 136 engl. (cap.: „Medicul și lucrarea cumpătării”).

„Prin lumea aceasta trecem doar o dată. Să nu ne străduim din toate puterile să imprimăm asupra acelora cu care venim în contact caracterul lui Hristos?” – *Testimonies*, vol. 9, pg. 193 engl.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Adesea, cine sunt cei mai înverșunați vrăjmași ai celui credincios?
2. Care ar trebui să fie atitudinea noastră atunci când suntem persecutați pentru adevăr?
3. După ce flămânzește lumea astăzi? În ce fel putem aduce ușurare?
4. De ce sunt priviți cei credincioși ca străini și călători în această lume?
5. Ce iese cel mai mult în evidență atunci când ne gândim la viața lui Iosif?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiaza

Parabolele Domnului Hristos

Ianuarie	3 - Via Domnului (Partea I)
	10 - Via Domnului (Partea II)
	17 - Fără haină de nuntă
	24 - Pilda talanților <i>până la</i> Capacitățile mentale
	31 - Pilda talanților <i>până la</i> Influența
Februarie	7 - Pilda talanților <i>până la</i> Sănătatea
	14 - Pilda talanților <i>până la</i> Talanții se înmulțesc prin utilizare
	21 - Pilda talanților <i>până la</i> Talanții ceruți înapoi
	28 - „Prietenii cu Mamona nedreptății”
Martie	7 - „Cine este aproapele meu?”
	14 - Răsplata harului (Partea I)
	21 - Răsplata harului (Partea II)
	28 - „În întâmpinarea Mirelui”

Apusul soarelui*) pentru diferite zone ale țării:

Ianuarie

2. B: 16:47; CT: 16:38; IS: 16:31; MS: 16:46; SM: 16:47; AR: 17:00;
9. B: 16:55; CT: 16:45; IS: 16:39; MS: 16:53; SM: 16:55; AR: 17:07;
16. B: 17:03; CT: 16:53; IS: 16:48; MS: 17:02; SM: 17:04; AR: 17:16;
23. B: 17:12; CT: 17:02; IS: 16:58; MS: 17:12; SM: 17:14; AR: 17:26;
30. B: 17:22; CT: 17:12; IS: 17:08; MS: 17:22; SM: 17:25; AR: 17:36.

Februarie

6. B: 17:31; CT: 17:22; IS: 17:19; MS: 17:33; SM: 17:36; AR: 17:46;
13. B: 17:41; CT: 17:31; IS: 17:30; MS: 17:43; SM: 17:47; AR: 17:57;
20. B: 17:51; CT: 17:41; IS: 17:41; MS: 17:54; SM: 17:58; AR: 18:07;
27. B: 18:00; CT: 17:50; IS: 17:51; MS: 18:04; SM: 18:09; AR: 18:17.

Martie

6. B: 18:10; CT: 17:59; IS: 18:01; MS: 18:14; SM: 18:20; AR: 18:27;
13. B: 18:19; CT: 18:08; IS: 18:12; MS: 18:24; SM: 18:30; AR: 18:37;
20. B: 18:27; CT: 18:17; IS: 18:22; MS: 18:34; SM: 18:41; AR: 18:47;
27. B: 18:36; CT: 18:26; IS: 18:31; MS: 18:43; SM: 18:51; AR: 18:56.

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: www.astro-urseau.ro/rasarit_soare_blank.html

Darul Sabatului Întâi

3 ianuarie

pentru o biserică
din Nigeria,
vezi pg. 4

7 februarie
pentru Centrul de Educație
al Conferinței Generale,
vezi pg. 30

7 martie

pentru o biserică pe insulele
Andaman și Nicobar, India,
vezi pg. 51

